

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 :
สกลนคร นครพนม มุกดาหาร

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษาในเขตทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (นครพนม มุกดาหาร สกลนคร) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดทั้ง 3 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าว” ซึ่งมี รายการสถิติทางการรวมจำนวน 48 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 45 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการ ที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาและเชื่อมโยงท่องเที่ยว โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” ซึ่งมีรายการสถิติทางการ รวมจำนวน 76 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ รายการ สถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บ ข้อมูล 23 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและ จีนตอนใต้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ประตูการค้าสู่ จีนตอนใต้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 73 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บ ข้อมูลเป็นปกติ 55 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ และ รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลกระทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	19
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	63
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	85
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	88
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	85
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	86
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	87

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 :	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 - 2553 6
ตารางที่ 2 :	ข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2552 7
ตารางที่ 3 :	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของข้าวนาปีและข้าวนาปรัง ปี พ.ศ. 2553 - 2554 8
ตารางที่ 4 :	สภาวะการณ์ค้าข้าวของกลุ่มจังหวัดฯ ปีการผลิต 2554/55 8
ตารางที่ 5 :	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของมันสำปะหลัง ปี พ.ศ. 2553 - 2554 9
ตารางที่ 6 :	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของอ้อยโรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2554 9
ตารางที่ 7 :	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของยางพารา ปี พ.ศ. 2553 - 2554 10
ตารางที่ 8 :	เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของถั่วลิสง ปี พ.ศ. 2553 - 2554 10
ตารางที่ 9 :	ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2553 - 2554 11
ตารางที่ 10 :	จำนวนโรงงาน เงินทุนจดทะเบียน และจำนวนคนงาน กลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2555 11
ตารางที่ 11 :	อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2555 12
ตารางที่ 12 :	มูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป. ลาว ปี พ.ศ. 2555 - 2556 (ม.ค. - มี.ค.) 12
ตารางที่ 13 :	มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เวียดนาม ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (ม.ค. - พ.ค.) 13
ตารางที่ 14 :	มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย - จีนตอนใต้ ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (ม.ค. - พ.ค.) 13
ตารางที่ 15 :	สถิติท่องเที่ยวภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2553 - 2554 14
ตารางที่ 16 :	ประชากรจากการทะเบียน ความหนาแน่น และบ้านจำแนกตามจังหวัด ปี พ.ศ. 2555 14
ตารางที่ 17 :	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เพศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2554 15
ตารางที่ 18 :	เนื้อที่ป่าไม้ แยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552 17
ตารางที่ 19 :	เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 21
ตารางที่ 20 :	ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 23
ตารางที่ 21 :	ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 24
ตารางที่ 22 :	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 25

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	27
ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	37
ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	37
ตารางที่ 26 : ผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	41
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	59
ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	59
ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”	61
ตารางที่ 31 : ผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	63
ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”	65
ตารางที่ 33 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”	82
ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”	82
ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”	83
ตารางที่ 36 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	91

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ที่ประกอบด้วยจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้าง ความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็ง ของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโต อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้อง รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจ ในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บ ข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติ ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและ สารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคง ของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)
ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic
Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์
ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา
และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับ
กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น
และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์
ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการ
สถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัด
อัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ
แนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ
ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการ
บางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณา
เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร) ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนที่จังหวัดนครพนมและมุกดาหาร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพาน มีระดับความสูงเฉลี่ยของพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 100 - 200 เมตร ที่ราบสำคัญคือ แอ่งสกลนคร มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะเป็นที่ราบกว้างใหญ่ มีหนองน้ำขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้างที่สำคัญคือ หนองหารในจังหวัดสกลนครและมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม พื้นที่รวมประมาณ 19,474.47 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 12,190,433 ไร่

ลักษณะภูมิอากาศประกอบด้วย ฤดูร้อน เริ่มต้นแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม ลมที่พัดเข้าสู่พื้นที่จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เป็นกระแสลมที่พัดผ่านจะมาจากหลายทิศทาง คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมตะวันออกเฉียงและลมตะวันออกเฉียงใต้ โดยลมมาสูมตะวันออกเฉียงใต้พัดเข้าสู่พื้นที่ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดเข้าสู่พื้นที่ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคม ลมตะวันออกเฉียงและลมตะวันออกเฉียงใต้พัดเข้าสู่พื้นที่ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม เป็นลมที่มีความเร็วลมมากกว่าลมอื่นๆ กระแสลมนี้พัดมาจากทะเลจีนใต้ เป็นลมอุ่นชื้นที่นำความชื้นมาสู่พื้นที่ในช่วงฤดูร้อน

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นหลัก ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2553 (ณ ราคาประจำปี) มีมูลค่า 80,955 ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อคน เท่ากับ 35,983 บาท

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร) ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2551 - 2553

สาขาการผลิต (หน่วย: ล้านบาท)	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553
ภาคเกษตร	18,120	21,655	22,191
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	17,809	21,288	21,841
การประมง	311	368	349
ภาคนอกเกษตร	48,845	54,981	58,765
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	197	263	270
อุตสาหกรรม	5,612	6,167	7,092
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	884	1,136	1,174
การก่อสร้าง	3,674	4,638	4,432
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	6,264	8,120	8,288
โรงแรมและภัตตาคาร	380	381	401
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	2,371	2,357	2,908
ตัวกลางทางการเงิน	3,329	3,717	3,836
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	4,734	5,125	5,095
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	5,678	5,903	6,805
การศึกษา	11,762	12,875	14,114
บริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,426	2,642	2,790
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการ ส่วนบุคคลอื่น ๆ	1,409	1,515	1,416
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	125	141	144
ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	66,964	76,637	80,955
ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อประชากร (บาทต่อคน)	30,119	34,269	35,983
ประชากร (1,000 คน)	2,223	2,236	2,250

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (อ้างอิงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 33)

ภาวะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จาก
ข้อมูลผลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ในปี พ.ศ. 2553 (ณ ราคาประจำปี) มีมูลค่า 80,955 ล้านบาท
รายได้เฉลี่ยต่อประชากรต่อปีของประชากร 35,983 บาท โดยมีโครงสร้างเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ ได้แก่

1. ภาคเกษตร มูลค่า 22,191 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27
2. อุตสาหกรรม มูลค่า 7,092 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9
3. การค้าปลีกค้าส่ง มูลค่า 8,288 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10
4. บริการท่องเที่ยว มูลค่า 4,725 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6
5. อื่นๆ มูลค่า 38,659 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 48 (อื่นๆ ได้แก่ สาขา

เหมืองแร่และเหมืองหิน สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ สาขาก่อสร้าง สาขาตัวกลางทางการเงิน
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ สาขาการบริหารราชการและการป้องกัน
ประเทศ รวมทั้งการประกัน สังคมภาคบังคับ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม
และ สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2552 จากเนื้อที่ทั้งหมดเท่ากับ 12,161,414 ไร่ ประกอบด้วยเนื้อที่ป่าไม้ 2,620,990 ไร่ เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร 5,619,924 ไร่ และเนื้อที่นอกการเกษตร 3,920,500 ไร่

ตารางที่ 2 : ข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2552

ประเภทเนื้อที่ (หน่วย: ไร่)	จังหวัดสกลนคร	จังหวัดนครพนม	จังหวัดมุกดาหาร	รวม
เนื้อที่ทั้งหมด	6,003,602	3,445,418	2,712,394	12,161,414
เนื้อที่ป่าไม้	1,194,311	530,426	896,253	2,620,990
เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร	2,818,352	1,854,021	947,551	5,619,924
ที่อยู่อาศัย	63,276	51,984	30,378	145,638
ที่นา	2,068,353	1,442,526	448,667	3,959,546
ที่พืชไร่	196,754	33,037	194,561	424,352
ที่ไม้ผลและไม้ยืนต้น	160,164	141,154	146,051	447,369
ที่สวนผักและไม้ดอก	23,287	18,649	3,528	45,464
ที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	28,128	10,318	18,938	57,384
ที่รกร้าง	73,521	87,845	40,151	201,517
เนื้อที่ทำการเกษตรอื่นๆ	204,869	68,508	65,277	338,654
เนื้อที่นอกการเกษตร	1,990,939	1,060,971	868,590	3,920,500
ขนาดฟาร์ม (ไร่/ครัวเรือน)	18.22	18.85	19.60	19
จำนวนฟาร์ม	154,678	98,371	48,342	301,391

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงใน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 38)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีผลผลิตทางการเกษตร ทั้งในส่วนของพืชเศรษฐกิจ และการปศุสัตว์ รายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 ข้าว

จากเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2554 จำแนกรายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีการปลูกข้าวนาปีสูงสุด คือ จังหวัดสกลนคร มีเนื้อที่เพาะปลูกและเนื้อที่เก็บเกี่ยวในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 1,820,603 ไร่ และมีผลผลิตข้าวนาปี 558,925 ตัน สำหรับข้าวนาปรังนั้น จังหวัดที่มีการเพาะปลูกสูงสุด คือ จังหวัดนครพนม มีเนื้อที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 89,585 ไร่ ในขณะที่จังหวัดสกลนครคือจังหวัดที่มีผลผลิตข้าวนาปรังมากที่สุดจำนวน 40,942 ตัน และมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุดเท่ากับ 493 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 3 : เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของข้าวนาปีและข้าวนาปรัง ปี พ.ศ. 2553 - 2554

พืช	รายการ	ปี พ.ศ. 2553			ปี พ.ศ. 2554		
		สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
ข้าวนาปี	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	1,820,215	1,301,681	414,715	1,820,603	1,303,706	416,800
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	1,816,393	1,301,681	414,715	1,820,603	1,166,578	401,117
	ผลผลิตรวม (ตัน)	555,816	396,560	127,798	558,925	373,305	129,160
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	306	305	308	307	320	322
ข้าวนาปรัง	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	58,327	74,654	1,831	83,045	89,585	2,024
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	58,328	74,425	1,823	83,046	80,627	2,024
	ผลผลิตรวม (ตัน)	27,414	33,112	744	40,942	34,024	810
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	470	445	408	493	422	400

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 39)

สภาวการณ์ค้าข้าวของกลุ่มจังหวัดฯ ในปีการผลิต พ.ศ. 2554/55 พบว่ากลุ่มจังหวัดฯ มีปริมาณผลผลิตข้าวนาปีรวม 1,642,638 เมตริกตัน จำแนกเป็นข้าวเปลือกเจ้า จำนวน 597,321 เมตริกตัน และข้าวเปลือกเหนียวจำนวน 1,045,317 ตัน โดยมีมูลค่าผลผลิตรวม 23,566.6 ล้านบาท

ตารางที่ 4 : สภาวการณ์ค้าข้าวของกลุ่มจังหวัดฯ ปีการผลิต 2554/55

ชนิดข้าว	ปริมาณผลผลิตข้าวนาปี (เมตริกตัน)				มูลค่ารวม (ล้านบาท)			
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	รวม	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	รวม
ข้าวเปลือกเจ้า	237,413	292,682	67,226	597,321	3,237.13	4,792.67	925.23	8,955.03
ข้าวเปลือกเหนียว	568,103	317,638	159,567	1,045,317	8,444.28	3,916.48	2,250.82	14,611.58
รวม	805,516	610,320	226,802	1,642,638	11,681.41	8,709.14	3,176.05	23,566.60

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 40)

สภาวการณ์บริโภคข้าวของกลุ่มจังหวัดฯ ในปีการผลิต 2554/55 พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ มีปริมาณการบริโภคภายในจังหวัดเท่ากับ 637,030 เมตริกตัน เก็บไว้ทำพันธุ์เท่ากับ 36,992 เมตริกตัน และเก็บไว้เลี้ยงสัตว์เท่ากับ 17,010 เมตริกตัน ปริมาณผลผลิตข้าวที่เหลือเพื่อการค้าและตลาดปลายทางผลผลิตข้าวของกลุ่มจังหวัดฯ ในปีการผลิต พ.ศ. 2554/55 พบว่ากลุ่มจังหวัดฯ มีปริมาณการผลผลิตข้าวเหลือเพื่อการค้ารวม 952,306 เมตริกตัน อัตราส่วนผลผลิตที่เหลือเพื่อการค้ากับผลผลิตทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ ในปีการผลิต พ.ศ. 2554/55 พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ มีอัตราส่วนผลผลิตที่เหลือเพื่อการค้ากับผลผลิตทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 57.97

2.2.2.2 มันสำปะหลัง

ในปี พ.ศ. 2553 - 2554 จังหวัดมุกดาหารเป็นฐานการผลิตมันสำปะหลังที่สำคัญยิ่งของกลุ่มจังหวัดฯ โดยมีเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นจาก 99,240 ไร่ เป็น 111,850 ไร่ และมีผลผลิตรวมเพิ่มขึ้นจาก 309,071 ตัน เป็น 387,281 ตัน รวมถึงมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 3,045 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 5 : เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของมันสำปะหลัง ปี พ.ศ. 2553 - 2554

พืช	รายการ	ปี พ.ศ. 2553			ปี พ.ศ. 2554		
		สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
มันสำปะหลัง โรงงาน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	70,370	16,441	99,240	71,329	16,307	111,850
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	70,370	15,193	93,206	71,329	16,307	127,186
	ผลผลิตรวม (ตัน)	220,047	46,734	309,071	216,198	47,568	387,281
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	3,127	3,076	3,316	3,031	2,917	3,045

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงใน แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 39)

2.2.2.3 อ้อยโรงงาน

ปี พ.ศ. 2553 - 2554 ผลผลิตอ้อยโรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยหลักมีแหล่งกำเนิดจากจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งมีเนื้อที่เพาะปลูกรวม 111,541 ไร่ (เท่ากับเนื้อที่เก็บเกี่ยว) และมีผลผลิตรวมสูงถึง 1,301,126 ตัน และมีผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นจาก 10,712 กิโลกรัมต่อไร่ เป็น 11,665 กิโลกรัมต่อไร่ สะท้อนศักยภาพในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 6 : เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของอ้อยโรงงาน ปี พ.ศ. 2553 - 2554

พืช	รายการ	ปี พ.ศ. 2553			ปี พ.ศ. 2554		
		สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
อ้อยโรงงาน	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	14,839	6,472	84,129	15,198	7,627	111,541
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	14,839	6,472	84,129	15,198	7,627	111,541
	ผลผลิตรวม (ตัน)	153,331	65,571	901,157	162,147	88,397	1,301,126
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	10,333	10,131	10,712	10,669	11,590	11,665

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงใน แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 39)

2.2.2.4 ยางพารา

จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหารมีเนื้อที่กรีดยางพาราได้ใกล้เคียงกันเท่ากับ 62,129 ไร่, 80,157 ไร่ และ 67,628 ไร่ ตามลำดับ โดยจังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหารมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เท่ากันประมาณ 234 กิโลกรัมต่อไร่ โดยจังหวัดนครพนมมีผลผลิตรวมสูงสุดเท่ากับ 18,757 ตันในปี พ.ศ. 2554

ตารางที่ 7 : เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของยางพารา ปี พ.ศ. 2553 - 2554

พืช	รายการ	ปี พ.ศ. 2553			ปี พ.ศ. 2554		
		สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
ยางพารา	เนื้อที่กรี๊ดได้ (ไร่)	42,580	53,438	50,095	62,169	80,157	67,628
	ผลผลิตรวม (ตัน)	8,388	12,932	11,572	12,123	18,757	15,825
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	197	242	231	195	234	234

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 39)

2.2.2.5 ถั่วลิสง

พืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อทั้ง 3 จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 คือ ถั่วลิสง โดยจังหวัดสกลนครมีเนื้อที่เพาะปลูกสูงสุดเท่ากับ 2,543 ไร่ และมีผลผลิตสูงสุดเท่ากับ 577 ตัน อย่างไรก็ตาม จังหวัดนครพนมคือจังหวัดที่มีผลผลิตต่อไร่สูงสุดเท่ากับ 237 กิโลกรัมต่อไร่

ตารางที่ 8 : เนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ของถั่วลิสง ปี พ.ศ. 2553 - 2554

พืช	รายการ	ปี พ.ศ. 2553			ปี พ.ศ. 2554		
		สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
ถั่วลิสง	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	2,464	1,452	2,435	2,543	1,690	2,450
	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	2,464	1,440	2,435	2,543	1,690	2,450
	ผลผลิตรวม (ตัน)	549	345	797	577	400	524
	ผลผลิต/ไร่ (กก.)	223	240	204	227	237	214

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงใน แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 39)

2.2.2.6 ปศุสัตว์

จำนวนปริมาณการผลิตปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2554 พบว่ากลุ่มจังหวัดฯ มีปริมาณการผลิตโคเนื้อรวมทั้งลดลงจาก 40,640 ตัว เหลือ 40,082 ตัว แต่มีปริมาณการผลิตสุกรที่เพิ่มขึ้นจาก 120,163 ตัว เป็น 125,611 ตัว และมีปริมาณการผลิตไก่เนื้อที่เพิ่มขึ้นจาก 3,315,712 ตัว เป็น 3,414,746 ตัว

ตารางที่ 9 : ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2553 - 2554

สัตว์	รายการ	จังหวัดสกลนคร		จังหวัดนครพนม		จังหวัดมุกดาหาร	
		ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2553	ปี 2554
โคเนื้อ	จำนวนตัว (ตัว)	117,540	115,854	56,157	55,321	65,725	63,447
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	20,591	20,283	10,222	10,065	9,827	9,734
สุกร	จำนวนตัว (ตัว)	48,290	49,362	43,304	44,031	26,411	26,956
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	36,364	38,136	47,501	49,677	36,298	37,798
ไก่เนื้อ	จำนวนตัว (ตัว)	200,761	208,405	102,929	106,045	41,128	41,842
	ปริมาณการผลิต (ตัว)	2,235,482	2,315,427	717,422	729,891	362,808	369,428

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 3 (รายงานข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554) (อ้างอิงใน แผนพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 42)

หมายเหตุ : ข้อมูลปี พ.ศ. 2553 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 และข้อมูลประมาณการ ณ สิ้นปี พ.ศ. 2554

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสิ้น 1,028 โรงงาน เงินลงทุน 13,399,489,880 บาท แรงงาน 11,497 คน สถิติโรงงานอุตสาหกรรม ที่จดทะเบียนไว้กับกระทรวงอุตสาหกรรม และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535) รายละเอียดสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : จำนวนโรงงาน เงินทุนจดทะเบียน และจำนวนคนงาน กลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2555

ภาคอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 พ.ศ. 2555	
จำนวนโรงงาน	1,028
เงินทุนจดทะเบียน (บาท)	13,399,489,880
จำนวนคนงาน (รวม)	11,497
- ชาย	8,072
- หญิง	3,425
แรงงาน	583,559.32

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม (อ้างอิงใน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 44)

อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ได้แก่

- อุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว โดยใช้ข้าวเปลือกมะลิเป็นวัตถุดิบในการผลิต ในกลุ่มจังหวัดมีพื้นที่การปลูกข้าวมากและปริมาณการผลิตสูง มีจำนวนโรงงาน 1,957 โรงงาน ลงทุน 25,189,353,150 บาท

- อุตสาหกรรมยางพารา โดยใช้วัตถุดิบในพื้นที่ที่มีจำนวนผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดจำนวน 18 ราย ลงทุน 1,835,7000,000 บาท

ตารางที่ 11 : อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	อุตสาหกรรม	ผู้ประกอบการ (ราย)	แรงงาน	เงินทุน (บาท)
สกลนคร	โรงสีข้าว	1,750	2,138	24,906,141,946
	อุตสาหกรรมยางพารา	3	127	115,650,000
นครพนม	โรงสีข้าว	8	136	241,737,804
	อุตสาหกรรมยางพารา	6	167	300,900,000
มุกดาหาร	โรงสีข้าว	199	258	41,473,400
	อุตสาหกรรมยางพารา	9	533	1,419,150,000

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม (อ้างอิงใน แผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 45)

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

การค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 สามารถสรุปได้ตามประเทศคู่ค้าสำคัญดังต่อไปนี้

2.2.4.1 การค้าชายแดนไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

(สปป. ลาว)

ช่องทางการค้าและด่านชายแดนไทยและ สปป. ลาว มีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง 1,760 กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับ สปป. ลาว มี 12 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี มีด่านการค้าทั้งด่านระดับสากล 14 แห่ง ด่านผ่อนปรน 30 แห่ง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีพรมแดนติดต่อกับประเทศลาวที่จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีช่องทางการค้า รวม 7 แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร 3 แห่ง และจุดผ่อนปรน 4 แห่ง โดยภาวะการค้าชายแดนไทยกับ สปป. ลาว (รายจังหวัด) ในปี พ.ศ. 2555 - 2556 (มกราคม - มีนาคม) พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ เกินดุลการค้าเป็นมูลค่าเท่ากับ 3,700.63 ล้านบาท

ตารางที่ 12 : มูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป. ลาว ปี พ.ศ. 2555 - 2556 (ม.ค. - มี.ค.)

จังหวัด	พ.ศ. 2555 (ล้านบาท)			พ.ศ. 2556 (ม.ค. - มี.ค.) (ล้านบาท)		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	12,007.00	16,670.20	-4,663.30	3,506.59	412.34	+3,094.25
นครพนม	3,111.20	510.30	+2,600.90	768.10	161.72	+606.38
รวม	15,118.20	17,180.50	-2,062.40	4,274.69	574.06	+3,700.63

ที่มา : กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 58)

2.2.4.2 การค้าผ่านแดนไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ภาวะการค้าผ่านแดนไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (รายจังหวัด) ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (มกราคม - พฤษภาคม) พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ เกินดุลการค้า เป็นมูลค่าเท่ากับ 2,126.50 ล้านบาท

ตารางที่ 13 : มูลค่าการค้าชายแดนไทย - เวียดนาม ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (ม.ค. - พ.ค.)

จังหวัด	พ.ศ. 2554 (ล้านบาท)			พ.ศ. 2555 (มี.ค. - พ.ค.) (ล้านบาท)		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	2,550.60	274.10	+2,276.50	1,443.50	465.80	+977.70
นครพนม	1,686.00	0.00	+1,686.00	1,148.80	0.00	+1,148.80
รวม	4,236.60	274.10	+3,962.50	2,592.30	465.80	+2,126.50

ที่มา : กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 69)

2.2.4.3 การค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

การค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2554 - 2555 (มกราคม - พฤษภาคม) พบว่า กลุ่มจังหวัดฯ เกินดุลการค้าเป็นมูลค่าเท่ากับ 4,879.60 ล้านบาท

ตารางที่ 14 : มูลค่าการค้าผ่านแดนไทย - จีนตอนใต้ ปี พ.ศ. 2554 - 2555 (ม.ค. - พ.ค.)

จังหวัด	พ.ศ. 2554 (ล้านบาท)			พ.ศ. 2555 (มี.ค. - พ.ค.) (ล้านบาท)		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	12,647.30	846.00	+11,801.30	5,973.50	393.30	+5,580.20
นครพนม	7.10	1,590.40	+1,583.30	4.90	705.50	-700.60
รวม	12,654.40	2,436.40	+13,384.60	5,978.40	1,098.80	+4,879.60

ที่มา : กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (อ้างอิงในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 71)

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดฯ ในช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2554 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้น 224,839 คน (ร้อยละ 25.59) และมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้น 639.28 ล้านบาท (ร้อยละ 23.84) เป็น 3,320.93 ล้านบาท

ตารางที่ 15 : สถิติท่องเที่ยวภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2553 - 2554

รายการสถิติการท่องเที่ยว	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2553	เปลี่ยนแปลง(%)
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน (คน)	2,488,568	2,054,672	+ 21.12
คนไทย	2,434,035	2,011,484	+ 21.01
ชาวต่างประเทศ	54,533	43,188	+ 26.27
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	1,103,492	878,653	+ 25.59
คนไทย	1,092,375	870,640	+ 25.47
ชาวต่างประเทศ	11,117	8,013	+ 38.74
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	1,385,076	1,176,019	+ 17.78
คนไทย	1,341,660	1,140,844	+ 17.60
ชาวต่างประเทศ	43,416	35,175	+ 8.18
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (คน/วัน/บาท)			
ผู้เยี่ยมเยือน	1,033.11	815.61	+ 26.67
คนไทย	1,035.00	811.55	+ 27.53
ชาวต่างประเทศ	946.70	1,051.90	- 10.00
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)			
ผู้เยี่ยมเยือน	3,320.93	2,681.68	+ 23.84
คนไทย	3,255.77	2,623.25	+ 24.11
ชาวต่างประเทศ	65.17	58.43	+ 11.54

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 46)

รวบรวมโดย : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสกลนคร

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากร

ประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีจำนวนประชากรในปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งสิ้น 2,180,392 คน เป็นชาย 1,089,722 คน เป็นหญิง 1,090,670 คน

ตารางที่ 16 : ประชากรจากการทะเบียน ความหนาแน่น และบ้านจำแนกตามจังหวัด ปี พ.ศ. 2555

ลำดับ	จังหวัด	ประชากร			ความหนาแน่นต่อ ตร.กม.	จำนวนบ้าน (ครัวเรือน)
		ชาย	หญิง	รวม		
1	สกลนคร	564,186	564,988	1,129,174	117.55	330,608
2	นครพนม	353,589	354,761	708,350	128.50	202,074
3	มุกดาหาร	171,947	170,921	342,868	79.00	99,797
รวม		1,089,722	1,090,670	2,180,392	325.05	632,479

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (อ้างอิงในแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 9)

ในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปรวม 1,777,046 คน อยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนครมากที่สุดจำนวน 911,215 คน ในจำนวนดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 620,739 คน สำหรับจังหวัดนครพนมนั้น มีผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม 443,842 คน แต่ประสบปัญหาการว่างงานมากที่สุดจำนวน 5,812 คน

ตารางที่ 17 : จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน เพศ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2553 - 2554

สถานภาพแรงงาน	พ.ศ. 2553 (คน)			พ.ศ. 2554 (คน)		
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	900,574	586,457	269,960	911,215	593,776	272,055
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	603,512	437,371	221,228	620,739	443,842	214,873
ผู้มีงานทำ	582,064	423,787	219,322	606,765	435,621	213,525
ผู้ว่างงาน	10,782	8,345	1,906	2,791	5,812	959
ผู้ที่รอฤดูกาล	10,666	5,240	-	11,183	2,408	389
ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	297,062	149,086	48,732	290,476	149,934	57,182

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวบรวมโดย : สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 35)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 พบว่าจังหวัดสกลนคร นครพนม และร้อยเอ็ด ได้รับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเท่ากับ 300 บาทต่อวัน

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ

2.2.7.1 ทรัพยากรดิน

สภาพดินโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มีเนื้อที่รวมประมาณ 9,605.76 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,003,603 ไร่ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปทางตอนใต้เป็นเทือกเขาสูงตอนกลาง เป็นพื้นที่ราบต่ำและตอนบนเป็นลูกคลื่นลอนลาด อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางโดยเฉลี่ยประมาณ 172 เมตร จากผลการสำรวจดินพบดินทั้งหมด 12 กลุ่มชุดดิน และเป็นหน่วยพื้นที่เบ็ดเตล็ด 7 ประเภท ได้แก่ ที่ดินหินพื้นโผล่ (rock out crop) ที่ดินเต็มไปด้วยก้อนหิน (rubble land) ผาชัน (escarpment) ที่ลาดชันเชิงซ้อน (slope complex) ที่ดินดัดแปลง (man-made land) ที่อยู่อาศัย (urban area) พื้นที่น้ำ (water bodies) มีเนื้อที่ประมาณ 1,155,543 ไร่ หรือร้อยละ 19.25 ของเนื้อที่ทั้งหมด พื้นที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรกรรมประมาณ 4,841,123 ไร่ หรือร้อยละ 80.64 ของเนื้อที่ทั้งหมด และพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการเกษตรกรรมประมาณ 1,162,410 ไร่ หรือร้อยละ 19.36 ของเนื้อที่ทั้งหมด

สภาพดินโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนม จังหวัดนครพนม พบดินทั้งหมด 25 กลุ่มชุดดินมีเนื้อที่ประมาณ 3,094,328 ไร่หรือร้อยละ 89.80 ของเนื้อที่ทั้งหมด โดยแยกเป็นประเภทของกลุ่มชุดดินเดี่ยว 39 หน่วย และหน่วยรวมของกลุ่มชุดดิน 5 หน่วย และเป็นหน่วยพื้นที่เบ็ดเตล็ด 7 หน่วย มีเนื้อที่ประมาณ 351,090 ไร่ หรือร้อยละ 10.20 ของเนื้อที่ทั้งหมด

สภาพดินโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่มีที่ราบเหมาะแก่การเกษตรค่อนข้างจำกัด กลุ่มดินในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มดินไร้ พบร้อยละ 45 ของพื้นที่ทั้งหมด มีลักษณะเป็นดินร่วนถึงดินปนทรายมีการระบายน้ำค่อนข้างดี มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงต่ำ รองลงมาคือกลุ่มดินพื้นที่สูงและภูเขา พบร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมด พบในบริเวณที่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาหรือเทือกเขา ส่วนใหญ่มีความลาดชันมากกว่า ร้อยละ 35 เป็นบริเวณที่ไม่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในทางการเกษตร เนื่องจากอาจเกิดผลกระทบต่อ ระบบนิเวศ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติและเพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร กลุ่มดินคละ ซึ่งมีลักษณะดินในกลุ่มดินไร้คละ ดินนา พบเพียงร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมดและกลุ่มดินนา ซึ่งมีลักษณะการระบายน้ำไม่ค่อยดี ใช้ประโยชน์ในการทำนา พบเพียงร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพดินในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร จำแนกดินออกเป็น 21 กลุ่มชุดดิน มีพื้นที่ประมาณ 2,164,706 ไร่ หรือร้อยละ 79.83 ของพื้นที่ทั้งหมด และหน่วยพื้นที่เบ็ดเตล็ด 4 หน่วย ได้แก่ ที่ดินดัดแปลงที่ดินหินพื้นโคล่ ที่อยู่อาศัย และแหล่งน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 547,688 ไร่ หรือร้อยละ 20.17 ของพื้นที่ทั้งหมด

2.2.7.2 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในจังหวัดสกลนคร ส่วนใหญ่เป็นลำน้ำธรรมชาติ เช่น หนองหาร ลำน้ำสงครามกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอส่องดาว ลำน้ำพุง ลำน้ำยาม ลำน้ำอูน เป็นลำน้ำที่ได้พัฒนาเพื่อประโยชน์ในการเกษตรมากที่สุด เนื่องจากมีปริมาณน้ำมากไหลผ่านพื้นที่ราบ ซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสกลนคร ในจังหวัดนครพนมแหล่งน้ำตามธรรมชาติในจังหวัดนครพนมที่สำคัญ คือ แม่น้ำโขง มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับ สปป. ลาว แม่น้ำสงครามมีความสำคัญไม่น้อยในด้านการเพาะปลูกและน้ำกินน้ำใช้ของชาวนครพนม นอกจากนี้แม่น้ำสงครามยังมีลำน้ำสาขาสายหลักหลายสาย เช่น ลำน้ำหาม ลำน้ำอูน ลำน้ำเมา ลำน้ำซาง โดยมีภูทอก ภูสิงห์ ภูลังกา และเทือกเขาภูพาน ด้านทิศเหนือเป็นแนวบังคับ แหล่งน้ำธรรมชาติในจังหวัดมุกดาหาร แหล่งน้ำธรรมชาติต้นน้ำลำธาร มีที่มาจากป่าและภูเขา ต้นน้ำลำธารที่สำคัญคือห้วยชะโนด ห้วยปึงยี่ ห้วยบางทราย และห้วยมุกซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำโขงด้วย

2.2.7.3 ทรัพยากรป่าไม้

ในปี พ.ศ. 2552 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีเนื้อที่รวม 19,458.26 ตารางกิโลเมตร มีเนื้อที่ป่ารวม 4,209.23 ตารางกิโลเมตร เนื้อที่ไม่ใช่ป่ารวม 15,249.03 ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ ร้อยละ 35.15 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 14.04 ซึ่งพื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 18 : เนื้อที่ป่าไม้ แยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552

จังหวัด	เนื้อที่ จังหวัด ¹⁾	เนื้อที่ป่า ²⁾					
		พ.ศ. 2549 (ตารางกิโลเมตร)			พ.ศ. 2552 (ตารางกิโลเมตร)		
		เนื้อที่ป่า	ร้อยละของพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ ไม้ไขป่า	เนื้อที่ป่า	ร้อยละของพื้นที่ จังหวัด	เนื้อที่ ไม้ไขป่า
สกลนคร	9,605.76	1,476.88	15.37	8,128.88	1,910.12	19.89	7,695.64
นครพนม	5,512.67	1,031.71	18.72	4,480.96	773.83	14.04	4,738.84
มุกดาหาร	4,339.83	1,397.71	32.21	2,942.12	1,525.28	35.15	2,814.55
รวม	19,458.26	3,906.30	-	15,551.96	4,209.23	-	15,249.03

ที่มา : 1) กรมแผนที่ทหาร

2) สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช (อ้างถึงในแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2558 - 2561) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556,
ส่วนที่ 1 หน้า 80)

รวบรวมโดย : ข้อมูลสถิติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.7.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ

จากการสำรวจและประเมินปริมาณทรัพยากรแร่ เมื่อ ปี พ.ศ. 2546
โดยสำนักทรัพยากรแร่ กรมทรัพยากรธรณี มีข้อมูลทรัพยากรแร่ที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดสกลนคร จังหวัด
นครพนม และมุกดาหาร ดังนี้

- แร่เกลือหิน (Rock Salt) เป็นแร่ที่มีองค์ประกอบคือ โซเดียม
คลอไรด์ (NaCl) มีสีขาว เนื้อแร่โปร่งแสง รูปผลึกเป็นรูปลูกบาศก์หรืออาจเกิดเป็นเม็ดสมานแน่น รสเค็ม
พบอยู่ในบริเวณจังหวัดสกลนคร และจังหวัดนครพนม

- แร่โพแทช (Potash) มักพบควบคู่กับแร่หินเกลือ โดยพื้นที่
ศักยภาพทางแร่ของทั้งแร่เกลือหินและแร่โพแทชนั้นครอบคลุมเกือบทั้งหมดของบริเวณแอ่งสกลนคร
ซึ่งครอบคลุมจังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม รวมทั้งแอ่งโคราช จากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี
พบว่า แหล่งแร่โพแทชที่สำคัญ ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นเหมืองแร่ได้อยู่ที่บริเวณบ้านนารนิวาส
อำเภอนารนิวาส จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นแร่ชนิดซิลิไซด์ สำหรับปริมาณสำรองมีเพียงจังหวัดสกลนคร
เท่านั้นที่มีแร่เกลือหินสำรองประมาณ 11,880,000 เมตริกตัน มีเกรดของแร่เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 90
ของแร่เกลือหิน

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“เกษตรกรรมนำการพัฒนา เส้นทางการค้าการท่องเที่ยวสู่ประเทศเพื่อนบ้านและ
จีนตอนใต้”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 นั้น
มีประเด็นการพัฒนาเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้เป็นหลัก โดยมียุทธศาสตร์
ที่สำคัญ 3 ประเด็น ดังนี้

1. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ ประกอบด้วย การพัฒนาทางด้านการเกษตรกรรมที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย การพัฒนาการเกษตรการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร การพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร โดยได้กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร
- 2) สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรเกิดมูลค่าเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร
- 2) พัฒนาสินค้าด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : มูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาคงที่) ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 (รวม 4 ปี ร้อยละ 12)

2. การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นที่ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาเส้นทางคมนาคมรองรับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สำหรับพัฒนากิจกรรมพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนาบุคลากร ส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยได้กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

เป้าประสงค์

1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวกลุ่มสนุกแบบบูรณาการเชื่อมโยงประชาคมอาเซียนอย่างยั่งยืน

- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 (รวมร้อยละ 20)

กลยุทธ์

1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ธรรมชาติและวัฒนธรรม

- 2) ส่งเสริมกิจกรรมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก

ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยว (ร้อยละ 20)

3. การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้

ประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์นี้จะเป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ โดยได้กำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

กลยุทธ์

1) กระตุ้นการค้า การตลาด และส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการ OTOP, SMEs ของกลุ่มจังหวัดสู่ความมั่งมีศรีสุข

- 2) ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพสินค้าและมาตรฐานสินค้า/บริการสู่สากล

3) พัฒนาและส่งเสริมความสัมพันธ์ ด้านวัฒนธรรม ท่องเที่ยวกีฬา แรงงาน การศึกษา การคมนาคมขนส่ง และการสื่อสารมวลชนเชื่อมโยงในประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ
- 2) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้

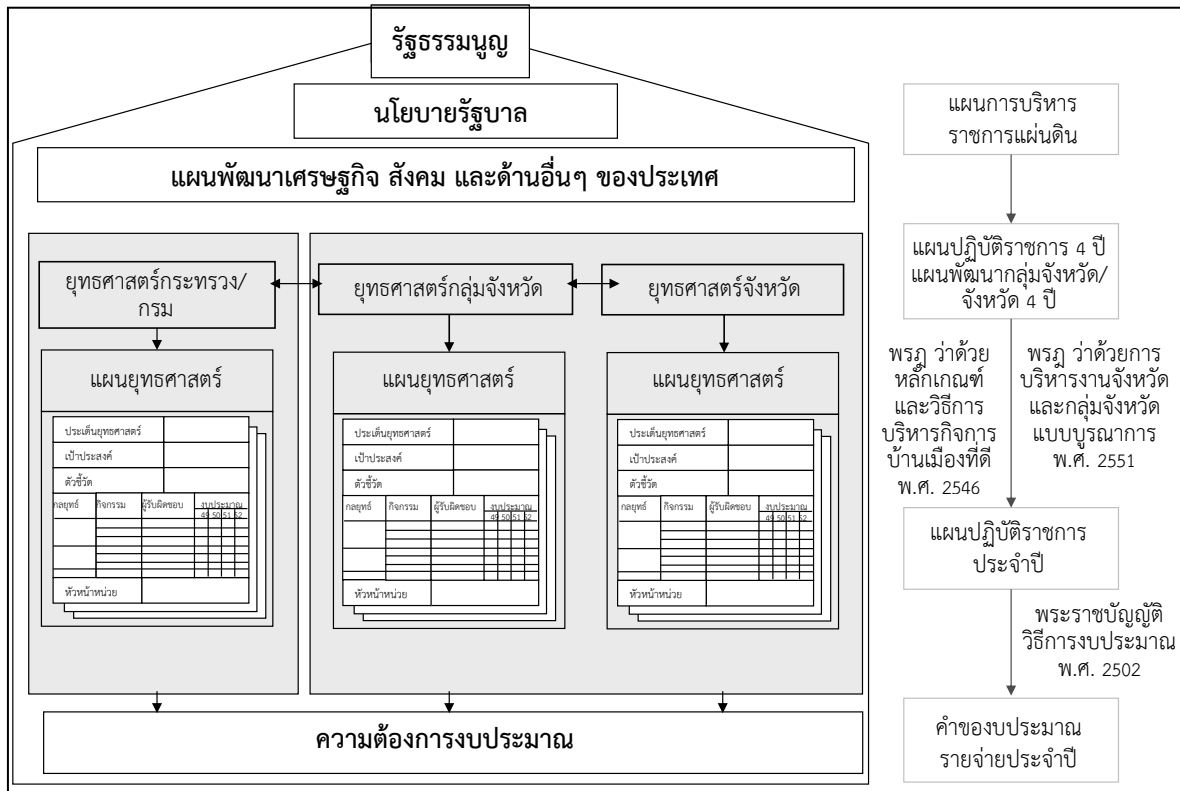
ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ/ร้อยละ 20
- 2) จำนวนสินค้าหรือบริการที่ได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพสู่สากล (60 กลุ่ม/5 ผลิตภัณฑ์)
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP/ร้อยละ 5 ของมูลค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี
- 4) จำนวนครั้งที่มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรภาครัฐ/เอกชนของกลุ่มจังหวัด
- 5) จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้/จำนวน 5 ครั้ง

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 19 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 19 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเด็นภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดฯ มีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค โดยกลุ่มจังหวัดฯ มีได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 21 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนาฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - มูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาคงที่) ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 (รวม 4 ปีร้อยละ 12) - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 20) - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ร้อยละ 20 - จำนวนสินค้าหรือบริการที่ได้รับการพัฒนาในระดับคุณภาพมาตรฐานสู่สากล/ (60 กลุ่ม/5 ผลิตภัณฑ์) - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP/ร้อยละ 5 ของเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี - จำนวนครั้งที่มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากรภาครัฐ/เอกชนของกลุ่มจังหวัด - จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้/จำนวน 5 ครั้ง
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพน้ำและอากาศไว้ในแผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในช่วงระยะเวลาปัจจุบัน

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการ ที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร

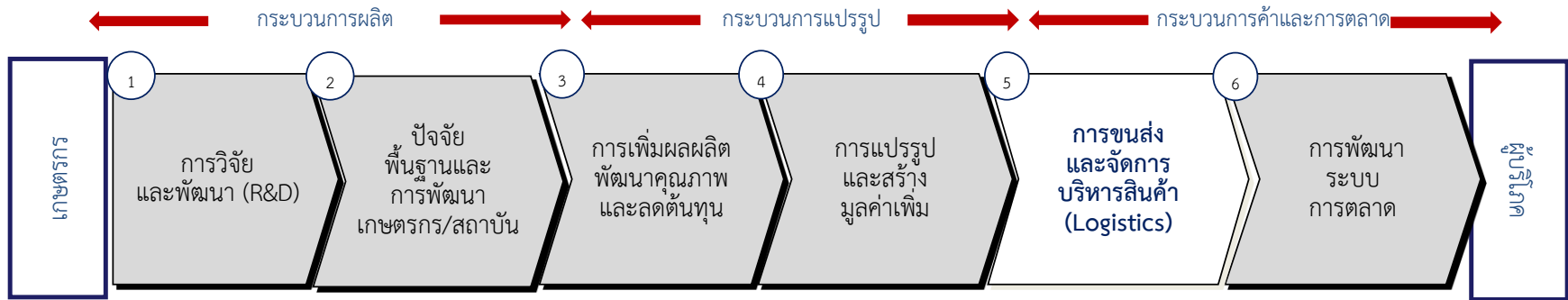
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าว”

ตารางที่ 22 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร	เศรษฐกิจ -> การเกษตรกรรม	ข้าว

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี

2 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูก
3 การบริหารจัดการน้ำเพื่อการปลูกข้าว
4 การพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร

5 การวางแผนการผลิต
6 การเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่
7 การส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ โดยใช้ปุ๋ยและสารอินทรีย์แทนเคมีเพื่อลดต้นทุน
8 การลดต้นทุนการเพาะปลูก
9 การตรวจและประเมินแปลงตามมาตรฐาน GAP

10 ระบบมาตรฐานสินค้าเกษตร (Standardization)
11 การพัฒนากระบวนการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม

12 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด
13 การพัฒนาระบบค้าส่งโดยเชื่อมโยงกับผู้ซื้อ
14 ความช่วยเหลือจากนโยบายรัฐบาล

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถณศร	นศรพรม	นศรตพ				
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D)									
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้ และเทคโนโลยี	KPI 1.1 การวิจัยพัฒนา พันธุ์ข้าว	Data 1.1.1 ข้อมูลโครงการ งานวิจัยพันธุ์ข้าว	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
	KPI 1.2 การวิจัยพัฒนาองค์ ความรู้ด้านการผลิต	Data 1.2.1 ข้อมูลโครงการ งานวิจัยเพื่อลดต้นทุน การผลิต	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
		Data 1.2.2 ข้อมูลความสำเร็จ ของโครงการงานวิจัย	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
VC 2 : ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร									
CSF 2 การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูก	KPI 2.1 จำนวนพันธุ์ข้าว	Data 2.1.1 ข้อมูลพันธุ์ข้าวที่ เกษตรกรนิยมปลูก (ชื่อพันธุ์ข้าว)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รอบปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
		Data 2.1.2 ข้อมูลแหล่งที่มา ของเมล็ดพันธุ์ข้าว	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพรม	รมคตบม				
CSF 2 (ต่อ) การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูก	KPI 2.2 จำนวนพื้นที่บริหาร จัดการน้ำในเขต/ นอกเขตชลประทาน	Data 2.2.1 ข้อมูลพื้นที่ ชลประทาน (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทาน	
		Data 2.2.2 ข้อมูลแหล่งน้ำ (แห่ง)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการ ชลประทาน/ สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	
		Data 2.2.3 ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก ข้าวในเขตชลประทาน (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 2.2.4 ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูก ข้าวนอกเขต ชลประทาน (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
	KPI 2.3 จำนวนพื้นที่เพาะปลูก ข้าวที่มีการปรับปรุง คุณภาพดิน	Data 2.3.1 ข้อมูลชนิดของดินที่มี ความเหมาะสมสำหรับ ปลูกข้าว (ข้อมูลชุดดิน ระดับตำบล)	มี	มี	มี	สำรวจ	รอบสุดท้าย 2 ปี ที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถ น	น คร	น บ				
CSF 2 (ต่อ) การเตรียมพื้นที่ เพาะปลูก	KPI 2.3 (ต่อ) จำนวนพื้นที่เพาะปลูก ข้าวที่มีการปรับปรุง คุณภาพดิน	Data 2.3.2 ข้อมูลวิเคราะห์ดิน ในแต่ละพื้นที่ (ข้อมูล ชุดดินระดับตำบล)	มี	มี	มี	สำรวจ	รอบสุดท้าย 2 ปี ที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัด	
CSF 3 การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการปลูกข้าว	KPI 3.1 ปริมาณแหล่งน้ำ ธรรมชาติเพื่อ การเกษตร (ลบ.ม)	Data 3.1.1 ข้อมูลปริมาณแหล่งน้ำ ธรรมชาติเพื่อ การเกษตร (ลบ.ม)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	
	KPI 3.2 ปริมาณความต้องการ น้ำในการปลูกข้าว เฉลี่ยต่อปี (ลบ.ม.)	Data 3.2.1 ข้อมูลปริมาณความ ต้องการน้ำในการปลูก ข้าวเฉลี่ยต่อปี (ลบ.ม)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
CSF 4 การพัฒนาเครือข่าย เกษตรกรและสหกรณ์ การเกษตร	KPI 4.1 จำนวนเครือข่าย เกษตรกรผู้ปลูกข้าว	Data 4.1.1 ข้อมูลจำนวนเครือข่าย เกษตรกรผู้ปลูกข้าว	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
	KPI 4.2 จำนวนเกษตรกร ผู้ปลูกข้าวที่เข้าเป็น สมาชิกเครือข่าย เกษตรกรผู้ปลูกข้าว	Data 4.2.1 ข้อมูลจำนวน เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ที่เข้าเป็นสมาชิก เครือข่ายเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพณม	มตบม				
VC 3 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน									
CSF 5 การวางแผนการผลิต	KPI 5.1 การวางแผนการปลูก ข้าว (Crop planning)	Data 5.1.1 ข้อมูลจำนวนรอบ ของการเพาะปลูก (crop)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
CSF 6 การเพิ่มผลผลิตต่อ พื้นที่	KPI 6.1 จำนวนผลผลิตข้าว	Data 6.1.1 ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.2 ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าว นาปรัง (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.3 ข้อมูลพื้นที่เก็บเกี่ยว ข้าวนาปี (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.4 ข้อมูลพื้นที่เก็บเกี่ยว ข้าวนาปรัง (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.5 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปี (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพม	มคตบม				
CSF 6 (ต่อ) การเพิ่มผลผลิตต่อ พื้นที่	KPI 6.1 (ต่อ) จำนวนผลผลิตข้าว	Data 6.1.6 ข้อมูลผลผลิต ข้าวนาปรัง (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.7 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปี เฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 6.1.8 ข้อมูลผลผลิตข้าว นาปรังเฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
	KPI 6.2 ความสำเร็จของ การส่งเสริม การปลูกข้าว	Data 6.2.1 ข้อมูลผลผลิตต่อไร่ ของการส่งเสริม การผลิต	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
CSF 7 การส่งเสริมเกษตรกร อินทรีย์ โดยใช้ปุ๋ย และสารอินทรีย์แทน เคมีเพื่อลดต้นทุน	KPI 7.1 การลดต้นทุนโดย การใช้การเกษตร แบบผสมผสาน	Data 7.1.1 ข้อมูลการใช้ปุ๋ย อินทรีย์ของเกษตรกร เฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 7.1.2 ข้อมูลการใช้ปุ๋ยเคมี ของเกษตรกรเฉลี่ย ต่อไร่	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 7 (ต่อ) การส่งเสริมเกษตรกร อินทรีย์ โดยใช้ปุ๋ย และสารอินทรีย์แทน เคมีเพื่อลดต้นทุน	KPI 7.2 ผลกระทบจากสารเคมี ตกค้าง	Data 7.2.1 ข้อมูลร้านขายสารเคมี เพื่อการเกษตร (ร้าน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและ พัฒนาการเกษตร	
		Data 7.2.2 ข้อมูลเกษตรกร ที่ผ่านการตรวจ สารเคมีตกค้าง (ราย)	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด	
CSF 8 การลดต้นทุน การเพาะปลูก	KPI 8.1 ต้นทุนการปลูกข้าว เฉลี่ยต่อไร่	Data 8.1.1 ข้อมูลต้นทุนการปลูก ข้าวเฉลี่ยต่อไร่	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
	KPI 8.2 การวิเคราะห์ เปรียบเทียบต้นทุนวิธี เพาะปลูกที่ทำให้ผล ผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด	Data 8.2.1 ข้อมูลเปรียบเทียบ การลดต้นทุนใน การทำนาโดยวิธีการ ต่างๆ (เช่น การทำ นาดำ นาดำนา)	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 8.2.2 ข้อมูลเนื้อที่ ความเสียหาย จากโรคพืช (ไร่)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพณม	มบคพาร				
CSF 8 (ต่อ) การลดต้นทุน การเพาะปลูก	KPI 8.2 (ต่อ) การวิเคราะห์ เปรียบเทียบต้นทุนวิธี เพาะปลูกที่ทำให้ผล ผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด	Data 8.2.3 ข้อมูลเนื้อที่ ความเสียหาย จากแมลงศัตรูพืช (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
		Data 8.2.4 ข้อมูลเนื้อที่ ความเสียหายจาก ภัยธรรมชาติ (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
CSF 9 การตรวจและประเมิน แปลงตามมาตรฐาน GAP	KPI 9.1 การติดตาม ประเมินผลเบื้องต้น และการตรวจรับรอง	Data 9.1.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูก ข้าวที่ผ่านการตรวจ ประเมินแปลงเบื้องต้น	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
		Data 9.1.2 ข้อมูลรายชื่อเกษตรกร ที่ผ่านการตรวจ ประเมินแปลงเบื้องต้น	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	
VC 4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม									
CSF 10 ระบบมาตรฐานสินค้า เกษตร (Standardization)	KPI 10.1 มาตรฐานการผลิต และผลผลิตข้าว	Data 10.1.1 ร้อยละการปลอมปน จากเมล็ดพันธุ์ข้าว วัชพืชปะปนทำให้ คุณภาพข้าวเสียไป	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าว	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพนม	มคตพม				
CSF 11 การพัฒนา กระบวนการแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 11.1 จำนวนโรงสีและกำลัง การผลิต	Data 11.1.1 ข้อมูลโรงสีข้าว และกำลังการผลิต	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	
		Data 11.1.2 ข้อมูลลานตากข้าว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการค้า ภายในจังหวัด	
	KPI 11.2 จำนวนผลผลิต ที่แปรรูปจากข้าว	Data 11.2.1 ข้อมูลชนิดของการ แปรรูป (ผลิตภัณฑ์)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	
		Data 11.2.2 ข้อมูลกลุ่มผู้ผลิต ที่แปรรูป	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	
	KPI 11.3 การทำตราสินค้า และตรารับรอง คุณภาพ (Quality Mark)	Data 11.3.1 จำนวนข้าวแปรรูป ที่มีตราสินค้า เป็นของตนเอง	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
VC 5 : การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (ไม่มีตัวชี้วัดและรายการสถิติ)									
VC 6 : การพัฒนาระบบการตลาด									
CSF 12 การเพิ่มขีด ความสามารถ ในการแข่งขัน ทางการตลาด	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรม/ โครงการฝึกอบรม และพัฒนาเกษตรกร ผู้ปลูกข้าว ด้านการตลาด	Data 12.1.1 ข้อมูลจำนวน กิจกรรม/โครงการ ฝึกอบรมและพัฒนา เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ด้านการตลาด	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร และสหกรณ์จังหวัด	
	KPI 12.2 เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ที่ได้รับการอบรม และพัฒนา ด้านการตลาด	Data 12.2.1 ข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูก ข้าวที่ได้รับการอบรม และพัฒนา ด้านการตลาด	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตร และสหกรณ์ จังหวัด	
CSF 13 การพัฒนาระบบ ค้าส่ง โดยเชื่อมโยง กับผู้ซื้อ	KPI 13.1 มูลค่าการค้าข้าว (บาท)	Data 13.1.1 ข้อมูลมูลค่าการค้าข้าว (บาท)	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการค้า ภายในจังหวัด	
	KPI 13.2 มูลค่าการส่งออกข้าว ไปขายยังต่างประเทศ (บาท)	Data 13.2.1 ข้อมูลมูลค่าการ ส่งออกข้าวไปขายยัง ต่างประเทศ (บาท)	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการค้า ต่างประเทศ เขต9 (มุกดาหาร)	

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถนศร	นศรพนม	มคตบม				
CSF 14 ความช่วยเหลือ จากนโยบายรัฐบาล	KPI 14.1 การประกัน/จำหน่าย ราคา	Data 14.1.1 ข้อมูลระดับราคา การประกัน/จำหน่าย ราคา	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการค้า ภายในจังหวัด	
		Data 14.1.2 ข้อมูลจำนวน เกษตรกรที่ผ่าน เงื่อนไขโครงการ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ ข้าว นั้น มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 48 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 45 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ เป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(1 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 7 KPIs)	(5 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	-	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นประจำ	45 (93.75%)	3	12	20	4	-	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	3 (6.25%)	-	-	1	2	-	-
รวม	48 (100%)	3	12	21	6	-	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 9.2.2 ข้อมูลเนื้อที่ความเสียหายจากโรคพืช (ไร่)	สำนักงานเกษตรจังหวัด	- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 11.1.1 ร้อยละการปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ข้าววัชพืชปะปนทำให้คุณภาพข้าวเสียไป	สำนักงานการค้าภายในจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 25 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 12.1.2 ข้อมูลลานตากข้าว	ศูนย์วิจัยข้าว	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

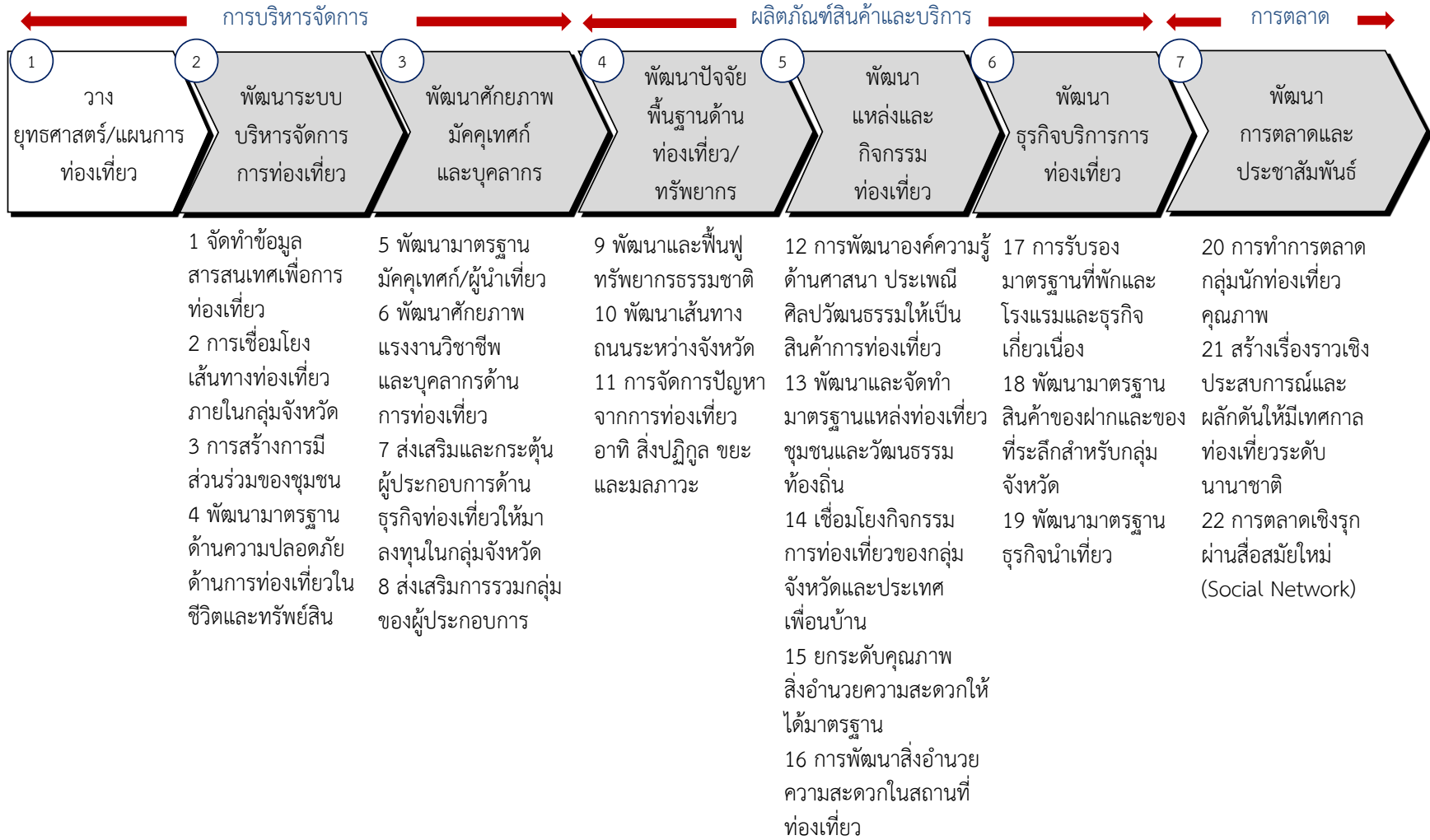
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาและเชื่อมโยงท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
VC 1 : การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว									
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว									
CSF 1 จัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อ การท่องเที่ยว	KPI 1.1 จำนวน นักท่องเที่ยว แยกตาม สัญชาติ	Data 1.1.1 จำนวนเที่ยวบินที่ลง มาในจังหวัด	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยาน	มุกดาหารไม่มีสนามบิน
		Data 1.1.2 จำนวนผู้โดยสาร แยกตามประเทศ (ไทยและชาวต่างชาติ) รายวัน	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ท่าอากาศยาน	
		Data 1.1.3 จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน ชาวไทยและ ต่างประเทศ	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 1 (ต่อ) การจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 1.2 ใช้จ่ายของ นักท่องเที่ยวต่อหัว	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายของ ท่องเที่ยว ต่อหัว	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 1.3 ระยะเวลาการเข้าพัก เฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	Data 1.3.1 ระยะเวลาการเข้าพัก เฉลี่ยของนักท่องเที่ยว	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด/การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 1.4 จำนวนสถาน ประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านเช่ารถ	Data 1.4.1 จำนวนผู้ประกอบการ แยกตามประเภทของ การให้บริการ/ กิจกรรมการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคม ผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา/ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
		Data 1.4.2 จำนวนผู้ประกอบการ โรงแรม จำแนกตาม ดาวของโรงแรม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครอง จังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 1 (ต่อ) การจัดทำข้อมูล สารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	KPI 1.5 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
	KPI 1.6 รูปแบบการเดินทาง ของนักท่องเที่ยวและ ข้อมูลต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง	Data 1.6.1 พฤติกรรมท่องเที่ยว	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติ จังหวัด	ข้อมูลระดับ ภาค
CSF 2 การเชื่อมโยงเส้นทาง ท่องเที่ยวภายในกลุ่ม จังหวัด	KPI 2.1 เส้นทางและระยะทาง ถนนที่เชื่อมโยง ระหว่างประเทศ	Data 2.1.1 เส้นทางและระยะทาง ถนนที่เชื่อมโยง ระหว่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานแขวง การทาง	
	KPI 2.2 รูปแบบของการ คมนาคมขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทางรถบัส รถไฟ เครื่องบิน	Data 2.2.1 รูปแบบของการ คมนาคมขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทางรถบัส รถไฟ เครื่องบิน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานแขวง การทาง	
	KPI 2.3 จำนวนเส้นทาง/ โปรแกรมการ ท่องเที่ยวที่ครอบคลุม ประเทศเพื่อนบ้าน	Data 2.3.1 จำนวนเส้นทาง/ โปรแกรมการ ท่องเที่ยวที่ครอบคลุม ประเทศเพื่อนบ้าน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 3 การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน	KPI 3.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ เชิงวัฒนธรรมที่บริหาร โดยชุมชนและ ชาวบ้าน	Data 3.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์ เพื่อการท่องเที่ยว วัฒนธรรม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด/ สำนักงานเกษตร จังหวัด	
	KPI 3.2 จำนวนชุมชนและ ชาวบ้านที่ได้รับการ อบรมเรื่องการบริหาร จัดการการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ วัฒนธรรม	Data 3.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยว จากชุมชน (ในพื้นที่)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
		Data 3.2.2 จำนวนมัคคุเทศน์ ท้องถิ่น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
		Data 3.2.3 จำนวนคนในชุมชน ที่ผ่านหลักสูตรอบรม ด้านการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
	KPI 3.3 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว และร้านค้าขายของที่ ระลึกชุมชน	Data 3.3.1 ประเภทของที่ระลึก ที่ผลิตโดยชุมชน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	
		Data 3.3.2 จำนวนร้านค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 3 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วม ของชุมชน	KPI 3.4 จำนวนกิจกรรมด้าน การวัฒนธรรมที่จัดขึ้น ในชุมชน	Data 3.4.1 จำนวนกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยว ของชุมชน (องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท้องถิ่น จังหวัด/องค์การ บริหารส่วนตำบล	
CSF 4 พัฒนามาตรฐาน ด้านความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยวใน ชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 4.1 การร้องเรียนของ นักท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนและประเภท การร้องเรียนของ นักท่องเที่ยวไทย/ ต่างชาติ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	
		Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รับเรื่อง ร้องเรียน (จุด) และ ช่องทางแจ้งเหตุอื่น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	
		Data 4.1.3 จำนวนข้อร้องเรียน ของนักท่องเที่ยวที่ ได้รับการแก้ปัญหา/ ช่วยเหลือ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 4 (ต่อ) พัฒนามาตรฐาน ด้านความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยวใน ชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 4.2 จำนวนคดีความที่เกิด ขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 4.2.1 จำนวนคดีความที่เกิด ขึ้นกับนักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	
		Data 4.2.2 มูลค่าความเสียหายที่ เกิดขึ้น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	
		Data 4.2.3 จำนวนตำรวจภูธร/ ตำรวจท่องเที่ยวใน พื้นที่	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	
		Data 4.2.4 จำนวนพื้นที่ที่มีการ ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับ นักท่องเที่ยว	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด/ ตำรวจท่องเที่ยว	ฝ่าย เลขานุการ ประสาน
	KPI 4.3 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	Data 4.3.1 จำนวนอุบัติเหตุที่ เกิดขึ้น (จำแนก ประเภท) อัตราการ เสียชีวิตและบาดเจ็บ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถณคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 4 (ต่อ) พัฒนามาตรฐาน ด้านความปลอดภัย ด้านการท่องเที่ยวใน ชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 4.3 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	Data 4.3.2 จุดที่เกิดเหตุ (อุบัติเหตุ คดี) ช้ำซาก	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด	
VC 3 : การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร									
CSF 5 พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	KPI 5.1 จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศที่ใช้บริการ มัคคุเทศก์ จำแนกตาม ประเทศ ภาษา	Data 5.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศที่ใช้บริการ มัคคุเทศก์ จำแนกตาม ประเทศ ภาษา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 5.2 จำนวนมัคคุเทศก์ใน จังหวัด	Data 5.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยว จากชุมชน (ในพื้นที่)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
		Data 5.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 5.3 จำนวนผู้ขอจด ทะเบียนเป็น มัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	Data 5.3.1 จำนวนผู้ขอจดทะเบียน เป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่อ อายุ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 5 (ต่อ) พัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	KPI 5.4 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์ เฉลี่ย	Data 5.4.1 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์ เฉลี่ย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สมาคมธุรกิจ ท่องเที่ยว	
CSF 6 พัฒนาศักยภาพ แรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้าน การท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนแรงงานที่ ทำงานในธุรกิจด้าน การท่องเที่ยว จำแนก ตามประเภทธุรกิจ	Data 6.1.1 การสำรวจความ ต้องการด้านแรงงาน การท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานแรงงาน จังหวัด	
	KPI 6.2 ค่าตอบแทนของ แรงงานด้านการ ท่องเที่ยว	Data 6.2.1 ค่าตอบแทนแรงงาน และมัคคุเทศก์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสวัสดิการ คุ้มครองแรงงาน จังหวัด/สำนักงาน ประกันสังคมจังหวัด	
	KPI 6.3 จำนวนสถานศึกษาใน จังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรท่องเที่ยว	Data 6.3.1 จำนวนสถานศึกษาใน จังหวัดที่เปิดฝึกอบรม บุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือ แรงงานจังหวัด	
CSF 7 ส่งเสริมและกระตุ้น ผู้ประกอบการด้าน ธุรกิจท่องเที่ยวให้มา ลงทุนในกลุ่มจังหวัด	KPI 7.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว รายใหม่	Data 7.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว รายใหม่	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 7 (ต่อ) ส่งเสริมและกระตุ้น ผู้ประกอบการด้าน ธุรกิจท่องเที่ยวให้มา ลงทุนในกลุ่มจังหวัด	KPI 7.2 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว (เดิม)	Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว (เดิม)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 7.3 จำนวนเงินลงทุนด้าน การท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการ	Data 7.3.1 จำนวนเงินลงทุนด้าน การท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 8 ส่งเสริมการรวมกลุ่ม ของผู้ประกอบการ	KPI 8.1 เครือข่ายผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัด	Data 8.1.1 เครือข่ายผู้ประกอบการ ท่องเที่ยวของกลุ่ม จังหวัด	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
VC 4 : การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร									
CSF 9 พัฒนาและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ	KPI 9.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติ อันควรรอนุรักษ์ของ ท้องถิ่นประเภท ชายหาด ที่ได้รับ การประเมินด้าน คุณค่าสิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และ ด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	Data 9.1.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติ อันควรรอนุรักษ์ของ ท้องถิ่น ที่ได้รับ การประเมิน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สำนักงานเจ้าท่า ภูมิภาคสาขา นครพนม/องค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น/ศูนย์ ประสานงานจัดการ ทรัพยากรป่าไม้พื้น/ สถานีพัฒนาและ ส่งเสริมการอนุรักษ์ สัตว์ป่า	
	KPI 9.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการปรับปรุง หรือฟื้นฟู จำแนกตาม ประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว หมวดหมู่สถานที่ ท่องเที่ยว	Data 9.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการปรับปรุง หรือฟื้นฟู จำแนกตาม ประเภทหรือหมวดหมู่ สถานที่ท่องเที่ยว (โดย ใช้งบประมาณกลุ่ม จังหวัด)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานบริหาร ยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน 2	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 10 พัฒนาเส้นทางถนน ระหว่างจังหวัด	KPI 10.1 งบประมาณในการ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	Data 10.1.1 งบประมาณในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการท่องเที่ยวของ กลุ่มจังหวัด (โดยใช้ งบประมาณกลุ่มจังหวัด)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานบริหาร ยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน 2	
	KPI 10.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพ ชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 10.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพ ชำรุด ไม่สมบูรณ์	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานแขวง การทาง	
	KPI 10.3 จำนวนทำรถและจุด จอดรถโดยสาร สาธารณะ	Data 10.3.1 จำนวนทำรถและจุด จอดรถโดยสาร สาธารณะ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานแขวง การทาง	
CSF 11 การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและ มลภาวะ	KPI 11.1 ปัญหาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมรอบ บริเวณสถานที่ ท่องเที่ยว	Data 11.1.1 จำนวนการร้องเรียน ด้านสิ่งแวดล้อม รอบ บริเวณสถานที่ ท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
	KPI 11.2 งบประมาณการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยว	Data 11.2.1 จำนวนงบประมาณ การดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อ การท่องเที่ยว	มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานบริหาร ยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน 2	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 11 (ต่อ) การจัดการปัญหาจาก การท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะและ มลภาวะ	KPI 11.3 ปริมาณขยะ ของเสียที่ เกิดจากการท่องเที่ยว	Data 11.3.1 ปริมาณขยะ ของเสียที่ เกิดจากการท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (องค์การ บริหารส่วนจังหวัด/ เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนตำบล)	
	KPI 11.4 แหล่ง/โรงงานกำจัด ขยะในพื้นที่	Data 11.4.1 แหล่ง/โรงงานกำจัด ขยะในพื้นที่	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (องค์การ บริหารส่วนจังหวัด/ เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนตำบล)	
	KPI 11.5 จำนวนข้อร้องเรียน ปัญหามลภาวะจาก การท่องเที่ยวในพื้นที่	Data 11.5.1 จำนวนข้อร้องเรียน ปัญหามลภาวะจาก การท่องเที่ยวในพื้นที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (องค์การ บริหารส่วนจังหวัด/ เทศบาล/องค์การ บริหารส่วนตำบล)	
	KPI 11.6 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาในแต่ละจุด/ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 11.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่ เข้ามาในแต่ละจุด/ สถานที่ท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
VC 5 : การพัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว									
CSF 12 การพัฒนาองค์ความรู้ ด้านศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมให้เป็น สินค้าการท่องเที่ยว	KPI 12.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดที่มีป้ายหรือ เอกสารแสดงข้อมูล ความสำคัญทาง ศาสนาหรือ ประวัติศาสตร์	Data 12.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดที่มีป้ายหรือ เอกสารแสดงข้อมูล ความสำคัญทาง ศาสนาหรือ ประวัติศาสตร์	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 12.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดที่สามารถร้อง ขอมีคฤเทศก์ท้องถิ่น (มีคฤเทศก์น้อย) บรรยายให้ความรู้เทียบ กับจำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวทั้งหมด	Data 12.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดที่สามารถร้อง ขอมีคฤเทศก์ท้องถิ่น (มีคฤเทศก์น้อย) บรรยายให้ความรู้เทียบ กับจำนวนแหล่ง ท่องเที่ยวทั้งหมด	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
CSF 13 พัฒนาและจัดทำ มาตรฐานแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชนและ วัฒนธรรมท้องถิ่น	KPI 13.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 13.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 13.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ผ่านการประเมิน คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ระดับกลุ่มจังหวัด	Data 13.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่ผ่านการประเมิน คุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ระดับกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
KPI 14 เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยวของ กลุ่มจังหวัดและ ประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 14.1 จำนวนกิจกรรมการ ท่องเที่ยวของจังหวัดที่ เชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในแต่ละปี	Data 14.1.1 จำนวนครั้งการจัด กิจกรรมการท่องเที่ยว ของจังหวัดที่เชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้าน ในแต่ละปี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 14.2 จำนวนการเชิญการ ท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อนบ้านมาร่วมจัด กิจกรรมในจังหวัด	Data 14.2.1 จำนวนการเชิญการ ท่องเที่ยวของประเทศ เพื่อนบ้านมาร่วมจัด กิจกรรมในจังหวัด	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัด	
CSF 15 ยกระดับคุณภาพสิ่ง อำนวยความสะดวก ให้ได้มาตรฐาน	KPI 15.1 จำนวนการร้องเรียน จากการบริการระบบ สาธารณะ	Data 15.1.1 จำนวนและเรื่องที่ ร้องเรียนจากบริการ ระบบสาธารณะ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์ดำรงธรรม/ สำนักขนส่งจังหวัด/ องค์การบริหารส่วน จังหวัด	
	KPI 15.2 ความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยว (Customer Satisfaction)	Data 15.2.1 อัตราความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF16 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใน สถานที่ท่องเที่ยว	KPI 16.1 จำนวนห้องน้ำใน สถานที่ท่องเที่ยวที่ ได้รับการพัฒนาให้ สะอาดได้มาตรฐาน	Data 16.1.1 จำนวนห้องน้ำใน สถานที่ท่องเที่ยวที่ ได้รับการพัฒนาให้ สะอาดได้มาตรฐาน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
	KPI 16.2 จำนวนสถานที่ ท่องเที่ยวที่มีป้ายบอก ทางหรือแสดง รายละเอียดเป็น ภาษาอังกฤษ/ภาษา ประเทศเพื่อนบ้าน	Data 16.2.1 จำนวนสถานที่ ท่องเที่ยวที่มีป้ายบอก ทางหรือแสดง รายละเอียดเป็น ภาษาอังกฤษ/ภาษา ประเทศเพื่อนบ้าน	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม/ สำนักงานแขวงการ ทาง	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงาน นครพนม ประสาน แขวงการทาง
	KPI 16.3 จำนวนสถานที่ ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พิการ	Data 16.3.1 จำนวนสถานที่ ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้พิการ	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
VC 6 : การพัฒนาธุรกิจบริการการท่องเที่ยว									
CSF 17 การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม และ ธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	KPI 17.1 ข้อมูลการจดทะเบียน บุคคล โรงแรม ที่พัก และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	Data 17.1.1 จำนวนการจดทะเบียน บุคคล โรงแรม ที่พัก และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ช่วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 17 (ต่อ) การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม และ ธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	KPI 17.2 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ ผ่านมาตรฐานการ รับรองคุณภาพ	Data 17.2.1 จำนวนโรงแรม ที่พักที่ ผ่านมาตรฐานการ รับรองคุณภาพ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครอง จังหวัด	
	KPI 17.3 อัตราการเข้าพักของ โรงแรม ที่พักทั้งหมด ในจังหวัด จำแนก รายเดือน	Data 17.3.1 อัตราการเข้าพักของ โรงแรม ที่พักทั้งหมด ในจังหวัด จำแนก รายเดือน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครอง จังหวัด	
	KPI 17.4 จำนวนสปา สถาน ให้บริการด้านสุขภาพ ที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ	Data 17.4.1 จำนวนสปา สถาน ให้บริการด้านสุขภาพ ที่ผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด	
	KPI 17.5 จำนวนร้านอาหารที่ ผ่านมาตรฐานการ รับรองคุณภาพ	Data 17.5.1 จำนวนร้านอาหารที่ ผ่านมาตรฐานการ รับรองคุณภาพ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด	
CSF 18 พัฒนามาตรฐาน สินค้าของฝากและ ของที่ระลึกสำหรับ กลุ่มจังหวัด	KPI 18.2 มูลค่ายอดจำหน่าย OTOP ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จำแนกตามจังหวัด	Data 18.2.1 รายได้จากการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน/ ยอดจำหน่ายสินค้า (OTOP)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF19 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ นำเที่ยว	KPI 19.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 19.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ ได้รับการรับรอง	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
VC 7 : การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์									
CSF20 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 20.1 จำนวนนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	Data 20.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างชาติ	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
		Data 20.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวใน ประเทศ	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
	KPI 20.2 อัตราการเติบโต ของนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น	Data 20.2.1 อัตราการเติบโต ของนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายที่เพิ่มขึ้น	มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานการ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
CSF 21 สร้างเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และ ผลักดันให้มีเทศกาล ท่องเที่ยวระดับ นานาชาติ	KPI 21.1 จำนวนการ ประชาสัมพันธ์ ประสบการณ์ การท่องเที่ยว (Review) ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ นิตยสาร ทีวี	Data 21.1.1 จำนวนการ ประชาสัมพันธ์ ประสบการณ์ การท่องเที่ยว (Review) ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ นิตยสาร ทีวี	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 21 (ต่อ) สร้างเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และ ผลักดันให้มีเทศกาล ท่องเที่ยวระดับ นานาชาติ	KPI 21.2 จำนวนงานเทศกาลที่ ได้รับการยอมรับและ เป็นที่รู้จักในระดับ นานาชาติ	Data 21.2.1 จำนวนงานเทศกาลที่ ได้รับการยอมรับและ เป็นที่รู้จักในระดับ นานาชาติ	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
CSF 22 การตลาดเชิงรุก ผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 22.1 จำนวนผู้เข้าชม เว็บไซต์/Facebook การท่องเที่ยวของ จังหวัด	Data 22.1.1 จำนวนผู้เข้าชม เว็บไซต์/Facebook การท่องเที่ยวของ จังหวัด	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเชื่อมโยงท่องเที่ยว โดยมีผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้น มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 76 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 40 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 13 รายการ และรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลจำนวน 23 รายการ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		-	(4 CSFs, 16 KPIs)	(4 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 11 KPIs)	(5 CSFs, 11 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	40 (52.63%)	-	16	4	7	3	7	3
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการ จัดเก็บ	13 (17.11%)	-	-	1	-	8	1	3
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	23 (30.26%)	-	12	7	4	-	-	-
รวม	76 (100%)	-	28	12	11	11	8	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบทุกจังหวัดในกลุ่ม และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้

ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการ จัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.1.1 เครือข่ายผู้ประกอบการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 12.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่มี ป้ายหรือเอกสารแสดงข้อมูล ความสำคัญทางศาสนาหรือ ประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตาม ตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ การจัดเก็บข้อมูล
Data 12.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่ สามารถร้องขอมีคฤหบดีท้องถิ่น (มีคฤหบดีน้อย) บรรยายให้ความรู้ เทียบกับจำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทั้งหมด	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการ จัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 29 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 13.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัด	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 14.1.1 จำนวนครั้งการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในแต่ละปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 15.2.1 อัตราความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 16.1.1 จำนวนห้องน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้สะอาดได้มาตรฐาน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 16.2.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีป้ายบอกทางหรือแสดงรายละเอียดเป็นภาษาอังกฤษ/ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม/สำนักงานแขวงการทาง	
Data 16.3.1 จำนวนสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 19.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 21.1.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์ประสบการณ์การท่องเที่ยว (Review) ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ นิตสารทีวี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 21.2.1 จำนวนงานเทศกาลที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 22.1.1 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์/Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบเพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติ แสดงดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.1 จำนวนผู้ประกอบการ แยกตามประเภทของการให้บริการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว	สมาคมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา/สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.4.2 จำนวนผู้ประกอบการโรงแรมจำแนกตามดาวของโรงแรม	ที่ทำการปกครองจังหวัด ทั้ง 3	
Data 2.3.1 จำนวนเส้นทาง/โปรแกรมการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมประเทศเพื่อนบ้าน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานนครพนม	
Data 3.1.1 จำนวนที่พักโฮมสเตย์เพื่อการท่องเที่ยววัฒนธรรม	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด/ สำนักงานเกษตรจังหวัด	
Data 3.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน (ในพื้นที่)	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.2.3 จำนวนคนในชุมชน ที่ผ่านหลักสูตรอบรมด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนและประเภทการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวไทย/ต่างชาติ	ตำรวจภูธรจังหวัด/ตำรวจท่องเที่ยว	
Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รับเรื่องร้องเรียน (จุด) และช่องทางแจ้งเหตุอื่น	ตำรวจภูธรจังหวัด/ตำรวจท่องเที่ยว	
Data 4.1.3 จำนวนข้อร้องเรียนของนักท่องเที่ยวที่ได้รับการแก้ปัญหา/ช่วยเหลือ	ตำรวจภูธรจังหวัด/ตำรวจท่องเที่ยว	
Data 4.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	ตำรวจภูธรจังหวัด/ตำรวจท่องเที่ยว	

ตารางที่ 30 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.2 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น	ตำรวจภูธรจังหวัด/ตำรวจท่องเที่ยว	
Data 5.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้ บริการมัคคุเทศก์จำแนกตามประเทศ ภาษา	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
Data 5.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน (ในพื้นที่)	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
Data 5.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
Data 5.4.1 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์เฉลี่ย	สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว	
Data 6.1.1 การสำรวจความต้องการด้านแรงงาน การท่องเที่ยว	สำนักงานแรงงานจังหวัด	
Data 6.2.1 ค่าตอบแทนแรงงานและมัคคุเทศก์	สำนักงานสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน จังหวัด/สำนักงานประกันสังคม จังหวัด	
Data 6.3.1 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิด ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควร อนุรักษ์ของท้องถิ่น ที่ได้รับ การประเมิน	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด/สำนักงานเจ้าท่า ภูมิภาคสาขานครพนม/องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น/ศูนย์ประสานงาน จัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่/สถานี พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่า	
Data 11.3.1 ปริมาณขยะ ของเสียที่เกิดจากการ ท่องเที่ยว	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/ เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล)	
Data 11.5.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะ จากการท่องเที่ยวในพื้นที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/ เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล)	
Data 11.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแต่ละ จุด/สถานที่ท่องเที่ยว	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และจีนตอนใต้

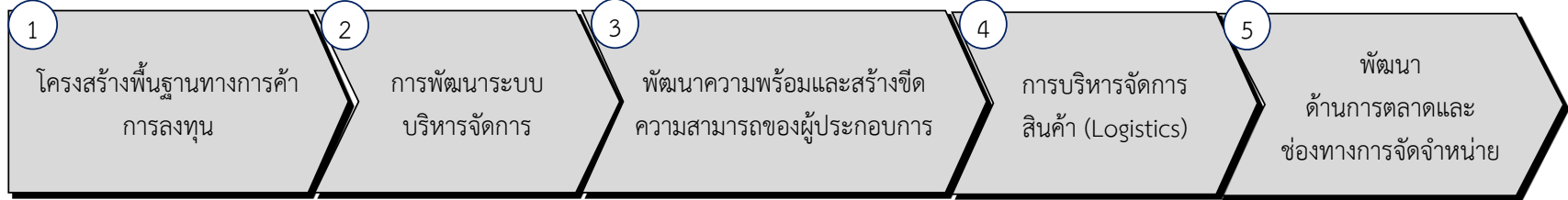
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”

ตารางที่ 31 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้	เศรษฐกิจ -> การค้า การลงทุน	ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”

1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค (การคมนาคมขนส่ง)
 2 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งตามแนวชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้าน
 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค (การสื่อสาร และพลังงานไฟฟ้า)
 4 การพัฒนาด้านการค้าและระบบ One stop service
 5 การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและนิคมอุตสาหกรรม

6 ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
 7 ส่งเสริมการขยายการค้า การลงทุน ภายใต้ประโยชน์ร่วมกันของกรอบความร่วมมือ
 8 การใช้ประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ
 9 การเสริมสร้างโอกาสและจัดหาแหล่งทุนเพื่อการค้าระหว่างประเทศ
 10 การกำหนดกลไกในการบริหารและกำกับดูแลการพัฒนาด้านการค้า ชายแดน

11 การสร้างผู้ประกอบการธุรกิจบริการเพื่อการค้าระหว่างประเทศ
 12 การพัฒนาขีดทักษะความสามารถของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ
 13 การเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศของผู้ประกอบการ (รายเดิม)
 14 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)
 15 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า
 16 การพัฒนาบุคลากรและแรงงาน
 17 การสร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

18 การจัดตั้งโกดังและศูนย์กระจายสินค้า
 19 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า
 20 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
 21 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)

22 การเจรจาการค้า
 23 ประชาสัมพันธ์สินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการคำสู่จันตอนใต้”

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการคำสู่จันตอนใต้”

ห้วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
VC 1 : โครงสร้างพื้นฐานทางการค้า การลงทุน									
CSF 1 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค (การคมนาคมขนส่ง)	KPI 1.1 ร้อยละของจำนวน เที่ยวบินที่เพิ่มขึ้นใน จังหวัดที่มีสนามบิน พาณิชย์	Data 1.1.1 สถิติจำนวนเที่ยวบิน ขึ้น-ลง	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสาร สำนักงาน ปลัดกระทรวง คมนาคม	มุกดาหารไม่มี มีสนามบิน และเที่ยวบิน ลง
	KPI 1.2 ร้อยละของจำนวน ผู้โดยสารสายการบินที่ เพิ่มขึ้น	Data 1.2.1 สถิติจำนวนผู้โดยสาร สายการบิน	มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสาร สำนักงาน ปลัดกระทรวง คมนาคม	มุกดาหารไม่มี สนามบินและ เที่ยวบินลง
	KPI 1.3 ร้อยละของการขนถ่าย สินค้า (กก.) โดย เครื่องบิน	Data 1.3.1 สถิติการขนถ่ายสินค้า (กก.) โดยเครื่องบิน	มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	กรมการขนส่งทาง อากาศ	มุกดาหารไม่มี สนามบินและ เที่ยวบินลง
	KPI 1.4 ร้อยละของจำนวนรถ ขนส่งสินค้าขาเข้า-ขาออก ที่เพิ่มขึ้น	Data 1.4.1 สถิติจำนวนรถบรรทุก/ รถขนส่งสินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่เงินตอนใต้” (ต่อ)

ท่วงไข่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 1 (ต่อ) การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค (การคมนาคมขนส่ง)	KPI 1.5 ร้อยละของจำนวน รถบรรทุกจดทะเบียน สะสมที่มีล้อตั้งแต่ 10 ล้อขึ้นไป	Data 1.5.1 จำนวนรถบรรทุกจดทะเบียน สะสมที่มีล้อตั้งแต่ 10 ล้อขึ้นไป (คัน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัด	
	KPI 1.6 ร้อยละของจำนวน รถยนต์ที่เข้าออกของ นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	Data 1.6.1 สถิติจำนวนรถยนต์ที่ เข้าออกของ นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด่านศุลกากร นครพนม/ด่าน ศุลกากรมุกดาหาร	
	KPI 1.7 ร้อยละของจำนวนรถ โดยสารจดทะเบียน สะสมที่ไม่ประจำทาง เพื่อการท่องเที่ยว (คัน)	Data 1.7.1 จำนวนรถโดยสารจดทะเบียน สะสมที่ไม่ ประจำทางเพื่อการ ท่องเที่ยว (คัน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัด	
	KPI 1.8 ร้อยละของต้นทุนค่า ขนส่งระหว่างจังหวัดที่ ลดลง	Data 1.8.1 การสำรวจต้นทุนค่า ขนส่ง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 1 (ต่อ) การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค (การคมนาคมขนส่ง)	KPI 1.9 ร้อยละของจำนวน ผู้ประกอบการที่ได้รับ อนุญาตประกอบธุรกิจ การขนส่งระหว่าง ประเทศ	Data 1.9.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่ได้รับอนุญาต ประกอบธุรกิจการ ขนส่งระหว่างประเทศ (ราย)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัด	
	KPI 1.10 ร้อยละของพื้นที่นอก ภาคการเกษตรที่ เพิ่มขึ้น	Data 1.10.1 เนื้อที่นอกการเกษตร (ไร่)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	
	KPI 1.11 ร้อยละของราคากลาง ของที่ดินที่เพิ่มขึ้น	Data 1.11.1 ราคากลางของที่ดิน (บาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานธนารักษ์ จังหวัด	
	KPI 1.12 ร้อยละของมูลค่า อุตสาหกรรมเพื่อการ ส่งออกที่เพิ่มขึ้น	Data 1.12.1 มูลค่าอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออก (บาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน และสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	
	KPI 1.13 ร้อยละของปริมาณ การใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ที่เพิ่มขึ้น	Data 1.13.1 ปริมาณการใช้ เชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้น	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพลังงาน จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้จิ้นตอนใต้” (ต่อ)

ท้วงไข่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 2 การเชื่อมโยงเส้นทาง คมนาคมขนส่งตาม แนวชายแดนสู่ ประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 2.1 เส้นทางและระยะทาง ถนนที่เชื่อมโยง ระหว่างประเทศ	Data 2.1.1 เส้นทางและระยะทาง ถนนที่เชื่อมโยง ระหว่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทางหลวง/ สำนักงานแขวง การทาง	
	KPI 2.2 รูปแบบของการ คมนาคมขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทางรถบัส เครื่องบิน	Data 2.2.1 รูปแบบของการ คมนาคมขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทางรถบัส เครื่องบิน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทางหลวง/ สำนักงานแขวง การทาง	
CSF 3 พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค (การ สื่อสาร และพลังงาน ไฟฟ้า)	KPI 3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ Airtime มือถือ	Data 3.1.1 ปริมาณการใช้ โทรศัพท์มือถือ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	
	KPI 3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ เลขหมายโทรศัพท์ที่มี ผู้เช่า (ธุรกิจ)	Data 3.2.1 เลขหมายโทรศัพท์ที่มี ผู้เช่า (ธุรกิจ)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	
	KPI 3.3 ร้อยละของเลขหมาย โทรศัพท์ที่มีผู้เช่า (ธุรกิจ) ต่อเลขหมาย โทรศัพท์ที่มีให้บริการ	Data 3.3.1 เลขหมายโทรศัพท์ที่มี ให้บริการ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้เงินตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 3 (ต่อ) พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค (การสื่อสาร และ พลังงานไฟฟ้า)	KPI 3.4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ การใช้พลังงานไฟฟ้า (gWh)	Data 3.4.1 การใช้พลังงานไฟฟ้า (gWh)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค	
CSF 4 การพัฒนาด้านการค้า และระบบOne stop service	KPI 4.1 จำนวนด้านการค้า หรือจุดผ่อนปรน บริเวณแนวพรมแดน	Data 4.1.1 จำนวนด้านการค้า หรือจุดผ่อนปรน บริเวณแนวพรมแดน	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
	KPI 4.2 ระยะเวลาการ ดำเนินการในการทำ ธุรกรรมผ่านแดน	Data 4.2.1 ระยะเวลาการ ดำเนินการในการทำ ธุรกรรมผ่านแดน	ไม่มี	มี	มี	สำรวจ	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
	KPI 4.3 ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อ การให้บริการของ ระบบและเจ้าหน้าที่	Data 4.3.1 ความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการที่มีต่อ การให้บริการของ ระบบและเจ้าหน้าที่	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 5 การพัฒนาเขต เศรษฐกิจชายแดน และนิคมอุตสาหกรรม	KPI 5.1 จำนวนเขตเศรษฐกิจ และนิคมอุตสาหกรรม ในจังหวัด	Data 5.1.1 จำนวนเขตเศรษฐกิจ และนิคมอุตสาหกรรม ในจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	
	KPI 5.2 จำนวนผู้ประกอบการ ในเขตเศรษฐกิจและ นิคมอุตสาหกรรมใน จังหวัด	Data 5.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ในเขตเศรษฐกิจและ นิคมอุตสาหกรรมใน จังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	
	KPI 5.3 มูลค่าการค้าในเขต เศรษฐกิจและนิคม อุตสาหกรรมในจังหวัด	Data 5.3.1 มูลค่าการค้าในเขต เศรษฐกิจและนิคม อุตสาหกรรมในจังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	
VC 2 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ									
CSF 6 การส่งเสริมและ พัฒนาความสัมพันธ์ กับประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 6.1 จำนวนการประชุม หารือหรือการจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยน เยี่ยมเยือนของ เจ้าหน้าที่ระหว่างกลุ่ม จังหวัดกับประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 6.1.1 จำนวนการประชุม หารือหรือการจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยน เยี่ยมเยือนของ เจ้าหน้าที่ระหว่างกลุ่ม จังหวัดกับประเทศ เพื่อนบ้าน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ท่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 6 (ต่อ) การส่งเสริมและพัฒนา ความสัมพันธ์กับ ประเทศเพื่อนบ้าน	KPI 6.2 จำนวน โครงการความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	Data 6.2.1 จำนวน โครงการความร่วมมือ ระหว่างประเทศ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 7 ส่งเสริมการขยาย การค้า การลงทุน ภายใต้ประโยชน์ ร่วมกันของกรอบ ความร่วมมือ	KPI 7.1 โครงการดูงานหรือ จัดทำ Business Matching กับ ผู้ประกอบการประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 7.1.1 โครงการดูงานหรือ จัดทำ Business Matching กับ ผู้ประกอบการประเทศ เพื่อนบ้าน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 7.2 จำนวนผู้ประกอบการ ที่เข้าไปทำการค้า การลงทุนในประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 7.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่เข้าไปทำการค้า การลงทุนในประเทศ เพื่อนบ้าน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ธุรกิจการค้า	
	KPI 7.3 จำนวนผู้ประกอบการ จากประเทศเพื่อนบ้าน ที่เข้ามาทำการค้า การลงทุน	Data 7.3.1 จำนวนผู้ประกอบการ จากประเทศเพื่อนบ้าน ที่เข้ามาทำการค้า การลงทุน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	กรมประมง	ประเภทผู้ มี				
CSF 7 (ต่อ) ส่งเสริมการขยาย การค้า การลงทุน ภายใต้ประโยชน์ ร่วมกันของกรอบ ความร่วมมือ	KPI 7.4 มูลค่าการค้า (ส่งออก- นำเข้า) การลงทุน ระหว่างกับประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 7.4.1 มูลค่าการค้า (ส่งออก- นำเข้า) การลงทุน ระหว่างกับประเทศ เพื่อนบ้าน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 7.5 จำนวนผู้ขอ เครื่องหมายการค้า	Data 7.5.1 จำนวนผู้ขอ เครื่องหมายการค้า	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 7.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการค้านำเข้า- ส่งออก	Data 7.6.1 มูลค่าการค้านำเข้า- ส่งออก	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
	KPI 7.7 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการนำเข้าของ 3 จังหวัด	Data 7.7.1 มูลค่าการนำเข้าของ 3 จังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
	KPI 7.8 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการส่งออกของ 3 จังหวัด	Data 7.8.1 มูลค่าการส่งออกของ 3 จังหวัด	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้เงินตอนใต้” (ต่อ)

ท้วงไข่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 7 (ต่อ) ส่งเสริมการขยาย การค้า การลงทุน ภายใต้ประโยชน์ ร่วมกันของกรอบ ความร่วมมือ	KPI 7.9 มูลค่าการค้ารวมไทย- ลาว	Data 7.9.1 มูลค่าการค้ารวมไทย- ลาว	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/ มุกดาหาร	
	KPI 7.10 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผลิตภัณฑมวลรวม จังหวัดสาขาการขายส่ง และการขายปลีก (ล้านบาท)	Data 7.10.1 ผลิตภัณฑมวลรวม จังหวัดสาขาการขายส่ง และการขายปลีก (ล้านบาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานคลัง จังหวัด	
	KPI 7.11 สัดส่วนของผลิตภัณฑ มวลรวมจังหวัดสาขา การขายส่งและ การขายปลีก ต่อ ผลิตภัณฑมวลรวม จังหวัด (ล้านบาท)	Data 7.11.1 ผลิตภัณฑมวลรวม จังหวัด ณ ราคาคงที่ (ล้านบาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานคลัง จังหวัด	
	KPI 7.12 ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนสถาน ประกอบการในสาขา การขายส่งและ การขายปลีก	Data 7.12.1 จำนวนสถานประกอบ ในสาขาการขายส่งและ การขายปลีก	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตูกการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 8 การใช้ประโยชน์ทาง ภาษีจากข้อตกลงต่างๆ	KPI 8.1 จำนวนผู้ประกอบการ และนักลงทุนที่ใช้ ประโยชน์จากสิทธิ พิเศษทางภาษี	Data 8.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ และนักลงทุนที่ใช้ ประโยชน์จากสิทธิ พิเศษทางภาษี	มี	มี	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 8.2 มูลค่าผลประโยชน์จาก สิทธิพิเศษทางภาษีที่มี การขอใช้ในแต่ละปี	Data 8.2.1 มูลค่าผลประโยชน์จาก สิทธิพิเศษทางภาษีที่มี การขอใช้ในแต่ละปี	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 9 การเสริมสร้างโอกาส และจัดหาแหล่งทุนเพื่อ การค้าระหว่างประเทศ	KPI 9.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเงินรับฝาก	Data 9.1.1 จำนวนเงินรับฝาก (ล้านบาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารแห่ง ประเทศไทย	
	KPI 9.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเงินให้สินเชื่อ เพื่อการส่งออก	Data 9.2.1 จำนวนเงินให้สินเชื่อ เพื่อการส่งออก (ล้านบาท)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารแห่ง ประเทศไทย	
		Data 9.2.2 จำนวนเงินสินเชื่อที่ให้ กู้ยืมโดยสถาบันทาง การเงินแก่ผู้ประกอบการ ค้าต่างประเทศของ กลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารแห่ง ประเทศไทย	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่เงินตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 10 การกำหนดกลไกใน การบริหารและกำกับ ดูแลการพัฒนาด้าน การค้า ชายแดน	KPI 10.1 การกำกับดูแลที่ด่าน/ จุดผ่านแดน	Data 10.1.1 จำนวนจุดผ่านแดน จำนวนคนที่ผ่านเข้า- ออกและจำนวนมูลค่า สินค้าที่ผ่านจุดผ่าน แดน เข้า-ออก	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
	KPI 10.2 การกำกับดูแลที่จุด ผ่อนปรน	Data 10.2.1 จำนวนจุดผ่อนปรน จำนวนคนที่ผ่านเข้า- ออก และจำนวนมูลค่า สินค้าที่ผ่านจุดผ่อนปรน เข้า-ออก	ไม่มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	ด้านศุลกากร นครพนม/มุกดาหาร	
VC 3 : พัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ									
CSF 11 การสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจ บริการเพื่อการค้า ระหว่างประเทศ	KPI 11.1 จำนวนผู้ประกอบการ วิสาหกิจใหม่ที่ขอรับ การจดทะเบียน	Data 11.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ วิสาหกิจใหม่ที่ขอรับ การจดทะเบียน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ธุรกิจการค้า	
	KPI 11.2 จำนวนสถานประกอบ ธุรกิจด้านการค้าการ ส่งออกเพื่อค่านายหน้า	Data 11.2.1 จำนวนสถานประกอบ ธุรกิจด้านการค้าการ ส่งออกเพื่อค่านายหน้า	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ธุรกิจการค้า	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้จิ้นตอนใต้” (ต่อ)

ท้วงข้อมูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 11 (ต่อ) การสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจ บริการเพื่อการค้า ระหว่างประเทศ	KPI 11.3 จำนวนผู้เข้ารับการ อบรมโครงการฝึกอบรม ผู้ประกอบการระหว่าง ประเทศ	Data 11.3.1 จำนวนผู้เข้ารับการ อบรมโครงการฝึกอบรม ผู้ประกอบการระหว่าง ประเทศ	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 12 การพัฒนาขีดทักษะ ความสามารถของ ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะด้าน ภาษาอังกฤษ	KPI 12.1 จำนวนผู้ประกอบการ ค้าที่เข้ารับการฝึกอบรม ทักษะด้านภาษา	Data 12.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ค้าที่เข้ารับการฝึกอบรม ทักษะและสมรรถภาพ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 12.2 จำนวนผู้ประกอบการที่ สามารถสื่อสารมากกว่า 2 ภาษา	Data 12.2.1 ข้อมูลผู้ประกอบการที่ สามารถสื่อสารมากกว่า 2 ภาษา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 13 การเพิ่มศักยภาพใน การค้าเนินธุรกิจ ระหว่างประเทศของ ผู้ประกอบการ (รายเดิม)	KPI 13.1 การพัฒนาศักยภาพ ของผู้ประกอบการใน การค้าเนินธุรกิจ ระหว่างประเทศ (รายเดิม)	Data 13.1.1 จำนวนครั้งฝึกอบรม และจำนวนผู้เข้าร่วม ฝึกอบรม	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ท่วงไข้มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนศร	นศรพณม	มุกดาหาร				
CSF 14 การยกระดับความ พร้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 14.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่มีเว็บไซต์หรือทำ ธุรกรรมทาง E- Commerce	Data 14.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่มีเว็บไซต์หรือทำ ธุรกรรมทาง E- Commerce)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 15 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการค้า	KPI 15.1 จำนวนเครือข่าย ผู้ประกอบการการค้า (จำแนกตามประเภท สินค้า)	Data 15.1.1 จำนวนเครือข่าย ผู้ประกอบการการค้า (จำแนกตามประเภท สินค้า)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 16 การพัฒนาบุคลากร และแรงงาน	KPI 16.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ งบประมาณพัฒนา บุคลากรภาครัฐด้าน การค้าชายแดน	Data 16.1.1 งบประมาณเพื่อการ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ ด้านการค้าชายแดน	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัด	
	KPI 16.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ ในสาขาการขนส่ง การขายปลีก	Data 16.2.1 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ ในสาขาการขนส่ง การขายปลีก	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสถิติ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้เงินตอนใต้” (ต่อ)

ท่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 16 (ต่อ) การพัฒนาบุคลากร และแรงงาน	KPI 16.3 สัดส่วนของจำนวน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำในสาขา การขายส่ง การขายปลีก ต่อประชากรในช่วงอายุ ดังกล่าวทั้งหมด	Data 16.3.1 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ (คน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสถิติ จังหวัด	
	KPI 16.4 สัดส่วนของจำนวน ประชากรต่างด้าวอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ	Data 16.4.1 จำนวนประชากรต่าง ด้าวอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มี งานทำ (คน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางาน จังหวัด	
	KPI 16.5 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนนักศึกษาสาขา วิชาชีพในระดับ อาชีวศึกษาขึ้นไป	Data 16.5.1 จำนวนนักศึกษา สาขา วิชาชีพในระดับ อาชีวศึกษาขึ้นไป (คน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และ สำนักงาน คณะกรรมการ อุดมศึกษา	
	KPI 16.6 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนผู้เรียน/ นักศึกษาที่ผ่านกิจกรรม การศึกษาประเภทฝึก ทักษะอาชีพ (คน)	Data 16.6.1 จำนวนผู้เรียน/ นักศึกษาที่ผ่านกิจกรรม การศึกษาประเภทฝึก ทักษะอาชีพ (คน)	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัย	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 17 การสร้างและขยาย เครือข่ายการค้า การ ลงทุนทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 17.1 จำนวนเครือข่ายทาง การค้ากับประเทศ เพื่อนบ้าน	Data 17.1.1 จำนวนเครือข่ายทาง การค้ากับประเทศ เพื่อนบ้าน	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
VC 4 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)									
CSF 18 การจัดตั้งโกดังและ ศูนย์กระจายสินค้า	KPI 18.1 จำนวนสถานีขนส่ง สินค้าและศูนย์ กระจายสินค้าใน จังหวัด	Data 18.1.1 จำนวนสถานีขนส่ง สินค้าและศูนย์ กระจายสินค้าใน จังหวัด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัด/สำนักงาน พาณิชย์จังหวัด	
		Data 18.1.2 จำนวนโกดัง/จุดเก็บ สินค้าในจังหวัดเพื่อ การส่งออกและนำเข้า (เอกชน)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
CSF 19 การพัฒนา ประสิทธิภาพและลด ต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 19.1 ระยะเวลาในการขนส่ง สินค้า	Data 19.1.1 ระยะเวลาในการขนส่ง สินค้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 19.2 ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง สินค้า (บาท/ตัน กิโลเมตร)	Data 19.2.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง สินค้า (บาท/ตัน กิโลเมตร)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่จีนตอนใต้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ	หมายเหตุ
			สถลนคร	นครพนม	มุกดาหาร				
CSF 20 การลดต้นทุนใน การบริหารจัดการและ เก็บรักษาสินค้าคงคลัง	KPI 20.1 ค่าใช้จ่ายในการเก็บ สินค้าคงคลังเทียบกับ ต้นทุนทั้งหมด	Data 20.1.1 ค่าใช้จ่ายในการเก็บ สินค้าคงคลังและการ เก็บภาษี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสรรพากร จังหวัด	
CSF 21 การจัดการงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/ นำเข้า)	KPI 21.1 ค่าใช้จ่ายด้านภาษี เทียบกับต้นทุน ทั้งหมด	Data 21.1.1 ค่าใช้จ่ายด้านภาษี เทียบกับต้นทุน ทั้งหมด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสรรพากร จังหวัด	
VC 5 : การพัฒนาด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย									
CSF 22 การเจรจาการค้า	KPI 22.1 ร้อยละของ ผู้ประกอบการที่ สามารถตกลงการค้า กับคู่ค้าได้สำเร็จ	Data 22.1.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่สามารถตกลงการค้า กับคู่ค้าได้สำเร็จ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	พาณิชย์จังหวัดและ พัฒนาการจังหวัด	
	KPI 22.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าสินค้าที่ได้รับ สิทธิประโยชน์จากการ รับรองแหล่งกำเนิด สินค้า	Data 22.2.1 ข้อมูลมูลค่าสินค้าที่ ได้รับสิทธิประโยชน์ จากการรับรอง แหล่งกำเนิดสินค้า	ไม่มี	มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการค้า ต่างประเทศเขต 9 / สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	

ตารางที่ 32 : แผนผังรายการสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ประตุการค้ำสู้จิ้นตอนใต้” (ต่อ)

ท้วงไซ้มูลค่า (VC) และป้จยสู้ ความล้าร้ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล			วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ที่รับผิตชอบ	หมายเหตุ
			สถลนศร	นศรพนม	มุกดาหาร				
CSF 22 (ต่อ) การเจรจากรค้ำ	KPI 22.3 ร้อยลศที่เพิ่มขิ้นของ ผลผลิตยางพาราที่ ส่งออกไปต่างประเทศ	Data 22.3.1 ผลผลิตยางพาราที่ ส่งออกไปต่างประเทศ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	
	KPI 22.4 สัดส่วนของ ผลผลิตยางพาราที่ ส่งออกต่อผลผลิต ยางพารา ที่ปลูกของ 3 จังหวัด	Data 22.4.1 ผลผลิตยางพาราที่ ปลูกของ 3 จังหวัด	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัด	
CSF 23 ประชาสัมพันธ์สินค้า ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ	KPI 23.1 ร้อยลศที่เพิ่มขิ้นของ เว็บไซต์เพื่อ ประชาสัมพันธ์สินค้า ของกลุ่มจังหวัด	Data 23.1.1 จำนวนเว็บไซต์เพื่อ ประชาสัมพันธ์สินค้า ของกลุ่มจังหวัด	มี	ไม่มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด/สำนักงาน พัฒนาชุมชนจังหวัด	
	KPI 23.2 ร้อยลศของ ผู้ประกอบการที่เข้า ร่วมกิจกรรมแสดง สินค้า	Data 23.2.1 จำนวนผู้ประกอบการ ที่เข้าร่วมกิจกรรม แสดงสินค้า	มี	มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด/สำนักงาน พัฒนาชุมชนจังหวัด	

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 73 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 55 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 3 รายการ และรายการสถิติที่สำคัญที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลจำนวน 15 รายการ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 33 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(5 CSFs, 25 KPIs)	(5 CSFs, 20 KPIs)	(7 CSFs, 15 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	55 (75.34%)	18	21	13	1	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	3 (4.11%)	1	-	-	-	2
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	15 (20.55%)	6	-	2	5	2
รวม	73 (100%)	25	21	15	6	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบทุกจังหวัดในกลุ่ม และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้

ตารางที่ 34 : รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.3.1 สถิติการขนส่งสินค้า (กก.) โดยเครื่องบิน	กรมการขนส่งทางอากาศ	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 22.2.1 ข้อมูลมูลค่าสินค้าที่ได้รับสิทธิ ประโยชน์จากการรับรอง แหล่งกำเนิดสินค้า	สำนักงานการค้าต่างประเทศเขต 9/ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตาม ตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ
Data 23.1.1 จำนวนเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ สินค้าของกลุ่มจังหวัด	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด/ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	- จัดเก็บ/ประชุมชี้แจงทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และ การใช้ข้อมูล

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตูการค้าสู่เงินทองใต้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.1 สถิติจำนวนรถบรรทุก/รถขนส่งสินค้า	ด่านศุลกากรนครพนม/มุกดาหาร	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.8.1 การสำรวจต้นทุนค่าขนส่ง	สำนักงานขนส่งจังหวัด	
Data 2.2.1 รูปแบบของการคมนาคมขนส่งต่างๆ อาทิ เส้นทางรถบัส เครื่องบิน	สำนักงานทางหลวง/ สำนักงาน แขวงการทาง	
Data 3.1.1 ปริมาณการใช้โทรศัพท์มือถือ	บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	
Data 4.3.1 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อการให้บริการของระบบและเจ้าหน้าที่	ด่านศุลกากรนครพนม/ ด่านศุลกากรมุกดาหาร	
Data 5.1.1 จำนวนเขตเศรษฐกิจและนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัด	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 12.1.1 จำนวนผู้ประกอบการค้าที่เข้ารับการฝึกอบรมทักษะและสมรรถภาพ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 12.2.1 ข้อมูลผู้ประกอบการที่สามารถสื่อสารมากกว่า 2 ภาษา	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 18.1.2 จำนวนโกดัง/จุดเก็บสินค้าในจังหวัดเพื่อการส่งออกและนำเข้า (เอกชน)	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด/ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 19.1.1 ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 19.2.1 ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า (บาท/ตัน กิโลเมตร)	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	
Data 20.1.1 ค่าใช้จ่ายในการเก็บสินค้าคงคลังและการเก็บภาษี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	

ตารางที่ 35 : รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ประตุการค้าสู่เงินต้นใต้”
(ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 21.1.1 ค่าใช้จ่ายด้านภาษีเทียบกับต้นทุนทั้งหมด	สำนักงานสรรพากรจังหวัด	
Data 22.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่สามารถตกลงการค้ากับคู่ค้าได้สำเร็จ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดและ พัฒนาการจังหวัด	
Data 22.3.1 ผลผลิตยาพาราที่ส่งออกไปต่างประเทศ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

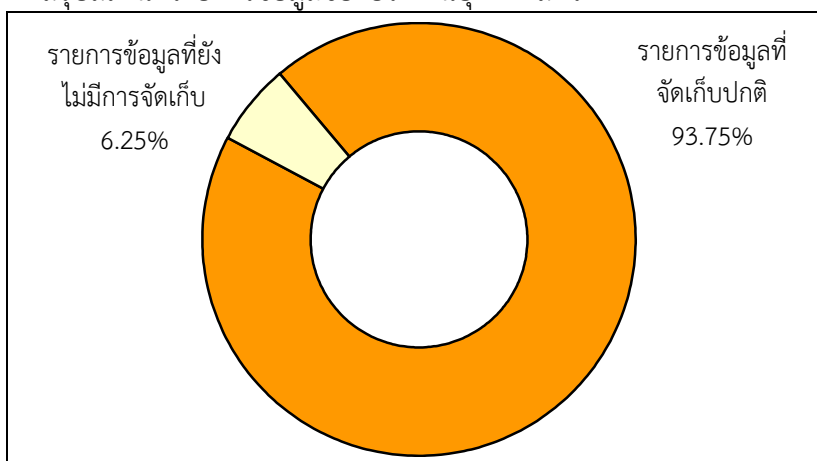
4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 48 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 45 รายการ คิดเป็นร้อยละ 93.75

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.25

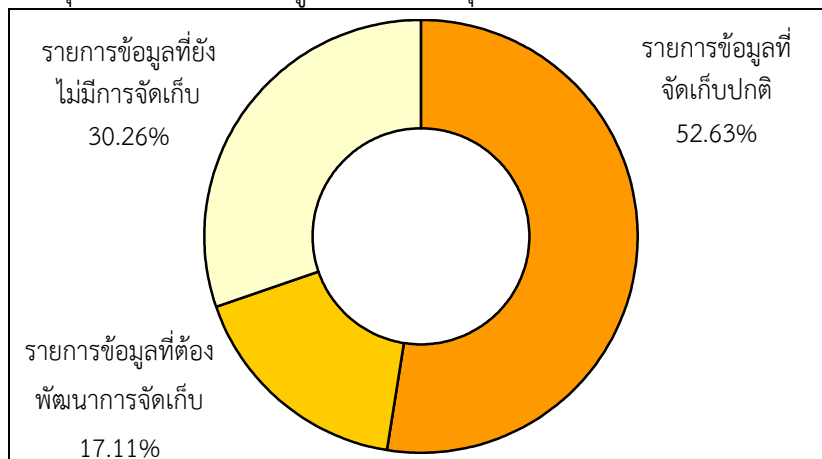
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาและเชื่อมโยงท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 76 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.63
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.11
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 23 รายการ คิดเป็นร้อยละ 30.26

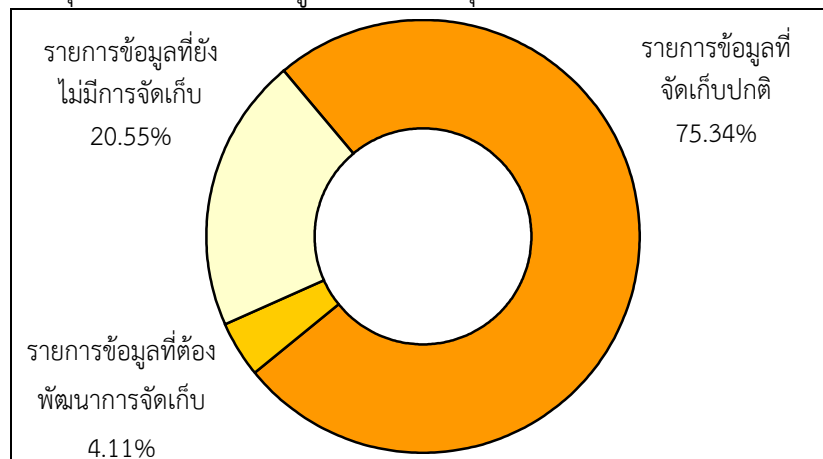
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ประตูการค้าสู่จีนตอนใต้” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 73 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 55 รายการ คิดเป็นร้อยละ 75.34
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 4.11
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 15 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.55

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ ที่มี Product Champion คือ “ประตูกการค้าสู่จีนตอนใต้” ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

กลไก/การบริหารจัดการ

- กลุ่มจังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด โดยให้จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ตามที่หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมอบหมาย เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป (มติที่ประชุมคณะกรรมการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในการประชุมเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2557 ให้จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ “ประตูกการค้าชายแดน” ตั้งคณะทำงาน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเป็นประธาน

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านเศรษฐกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ ที่มี Product Champion คือ “ประตูกการค้าสู่จีนตอนใต้” ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ซึ่งจังหวัดสกลนครได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพในประเด็นยุทธศาสตร์นี้ เป็นเรื่อง que ทุกจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในการจัดเก็บข้อมูล การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัดได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดอาจให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณกับจังหวัดต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการเพื่อจัดเก็บข้อมูลในส่วนของกลุ่มจังหวัดต่อไป

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านเศรษฐกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ ที่มี Product Champion คือ “ประตูกการค้าสู่จีนตอนใต้” พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 73 รายการ โดยมีสถานการณ์จัดเก็บข้อมูล เป็นรายการข้อมูลที่มีการจัดเก็บปกติ 55 รายการ รายการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 3 รายการ รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 15 รายการ ที่คิดเป็นร้อยละ 21 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) และควรให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ด้านเศรษฐกิจ “ประตูกำลาค้าสู่จีนตอนใต้” จำนวน 15 รายการ เป็นรายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบ แต่ปัญหาที่พบ คือ การเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากข้อมูลที่ต้องการมักจะเป็นข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐต้องรวบรวมและขอความร่วมมือกับภาคเอกชนที่เป็นเจ้าของข้อมูล อาทิ จำนวนโกดัง/จุดเก็บสินค้าในจังหวัดเพื่อการส่งออกและนำเข้า (เอกชน) ระยะเวลาในการขนส่งสินค้า ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า (บาท/ตัน กิโล) ค่าใช้จ่ายในการเก็บสินค้าคงคลังและการเก็บภาษี ซึ่งด้วยเหตุผลทางธุรกิจทำให้เอกชนมักจะไม่เปิดเผยข้อมูลและไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการจัดเก็บเท่าที่ควร

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล เนื่องจากเป็นการจัดเก็บข้อมูลในระดับกลุ่มจังหวัด จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการค้า ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนตอนใต้ ที่มี Product Champion คือ “ประตูกำลาค้าชายแดน” ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีมีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับกลุ่มจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในพัฒนาศักยภาพ “ประตูกำลาค้าสู่จีนตอนใต้” ของกลุ่มจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้จังหวัดที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัด

1.2 จังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลของจังหวัด เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 สำนักงานสถิติจังหวัดควรสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับภาคเอกชนและหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการประสานขอข้อมูล

2.2 ควรมีมาตรการสำหรับเอกชนเพื่อให้เปิดเผยข้อมูลที่สำคัญที่จำเป็นสำหรับการนำมาวิเคราะห์เพื่อวางแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้เอกชนยอมให้ความร่วมมือ อันถือเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในบทบาทหรือฐานะหุ้นส่วนหรือภาคีในการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ

3. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

3.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

3.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

3.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

3.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

3.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลกลุ่มจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะกลุ่มจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจทางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จะมุ่งเน้นการเป็นประตูเศรษฐกิจโลกนั้น ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 “ประตูการค้าชายแดน” ที่จะพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดในการอำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว จัดเตรียมระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานบริเวณเขตเศรษฐกิจชายแดนให้ได้มาตรฐานรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้น ข้อมูลของกลุ่มจังหวัดจึงควรที่จะต้องมีความหลากหลายเป็นข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปกลุ่มจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของกลุ่มจังหวัด หรือจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 36 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
การจัดทำนิยามคู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติกลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 														
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติกลุ่มจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 														

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2. (2556). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร) 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561).

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองนำอยู่	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	8. การพัฒนาสุขภาวะ	13. การบริหารจัดการน้ำ
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
4. อุตสาหกรรมการผลิต	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยว จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

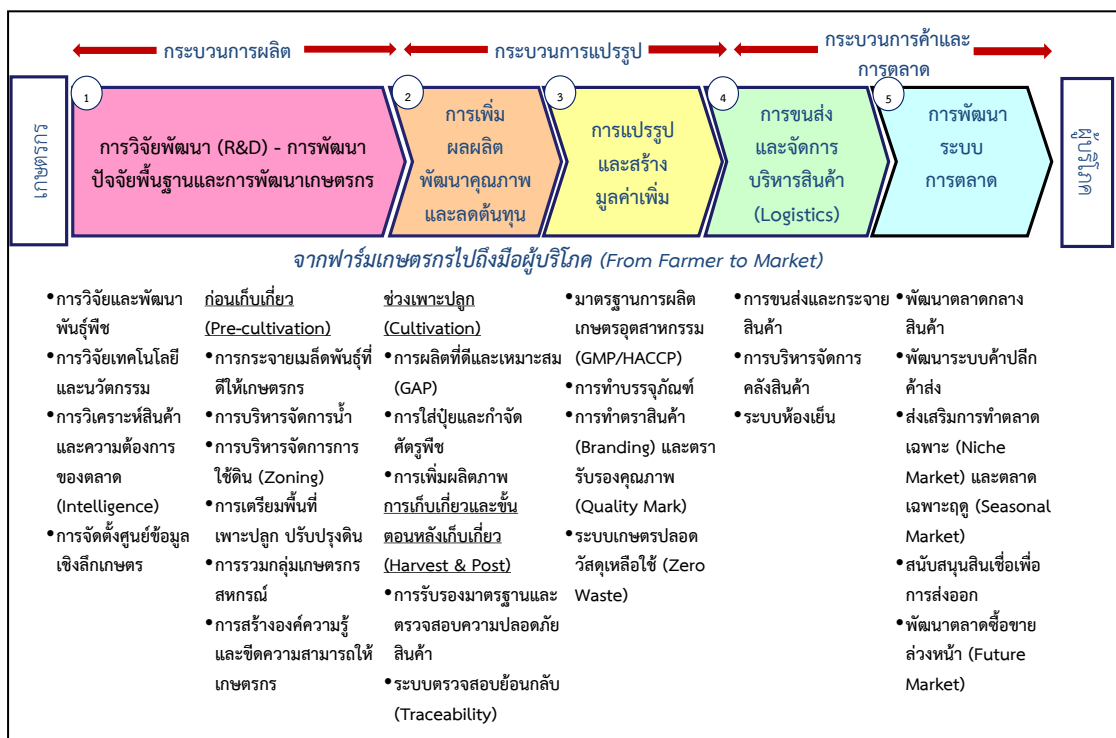
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทย ที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางดำเนินการมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากร การเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

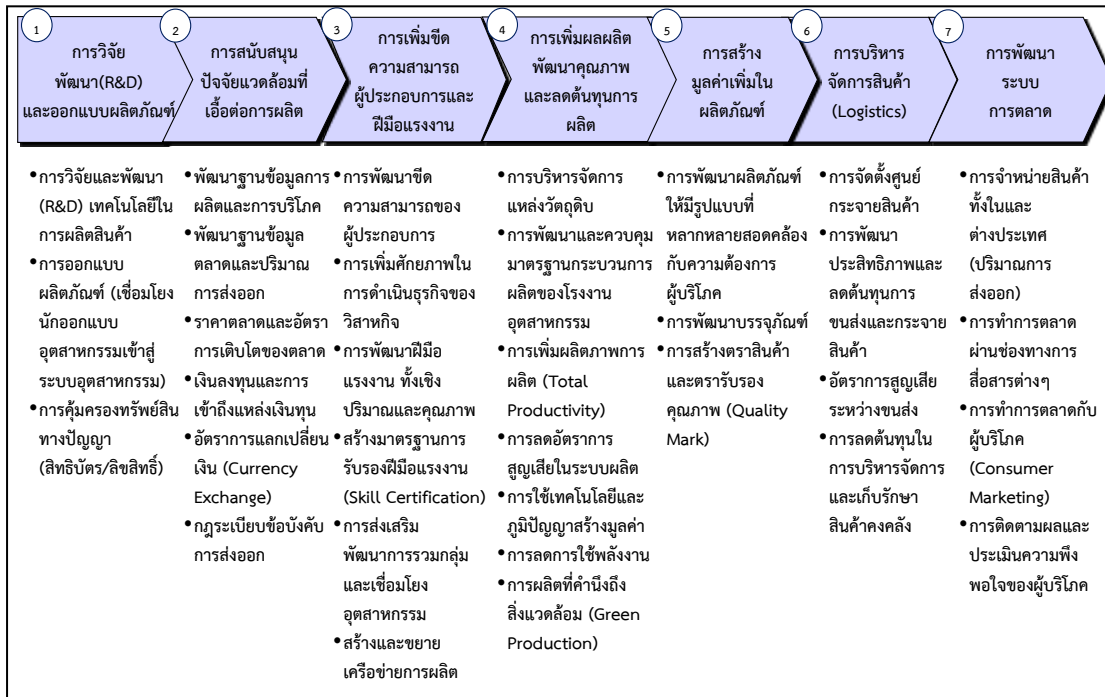

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

- 1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์
- 2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

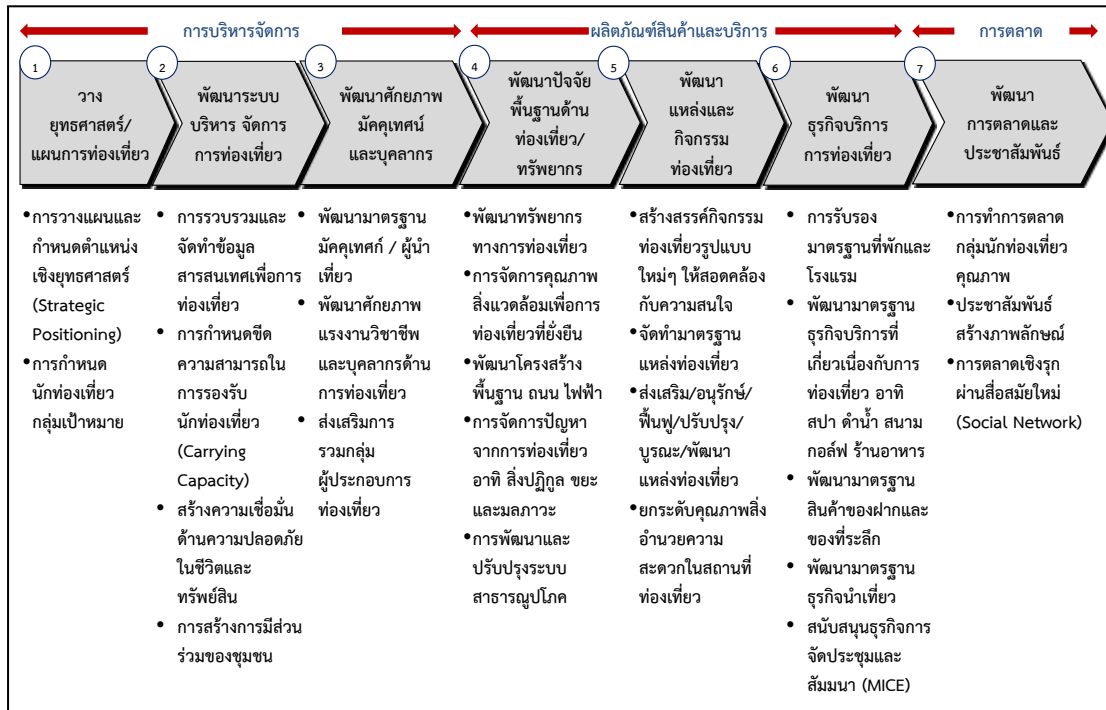
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และทำที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศติอุกกรร์จและสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

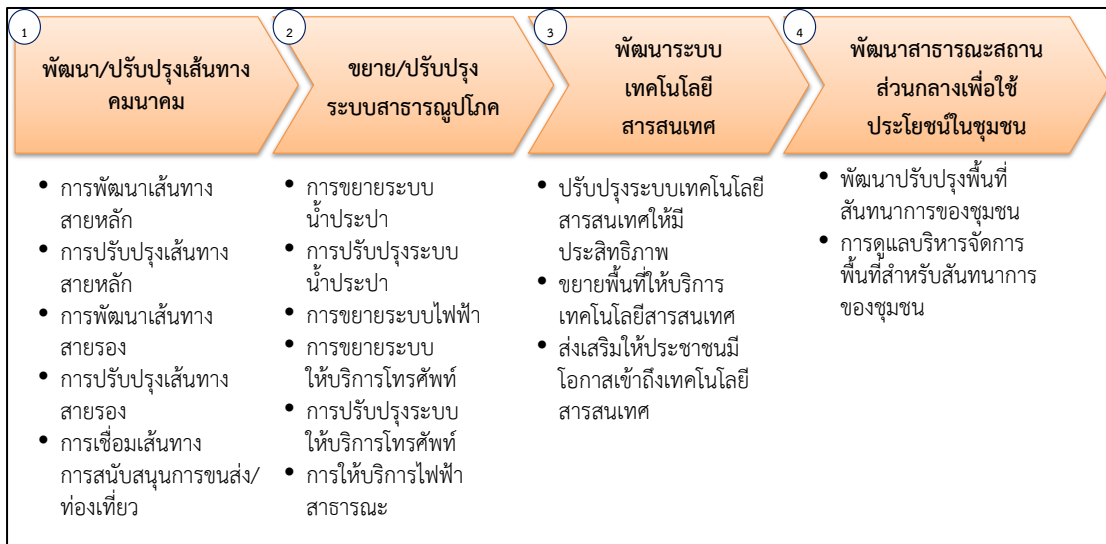
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

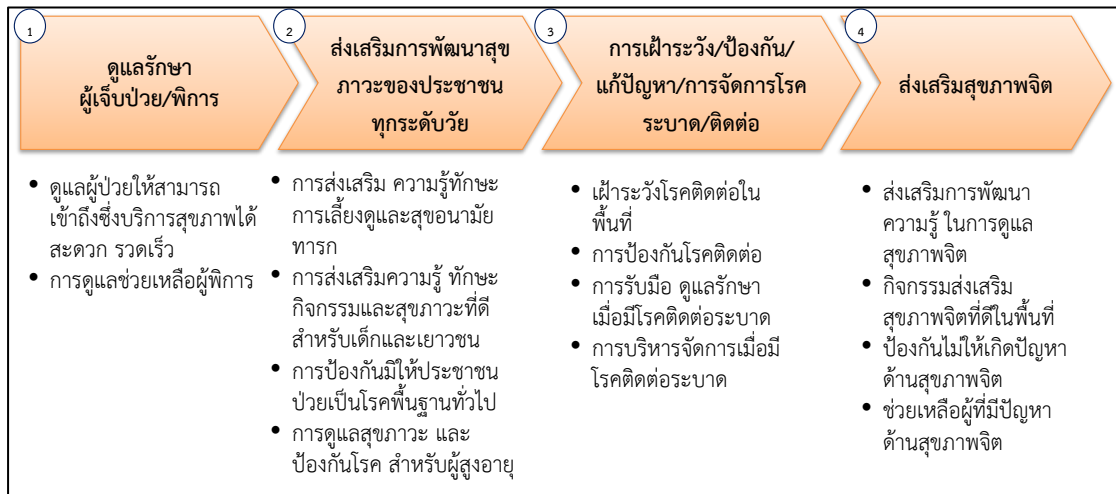
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอด ในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิด การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาส ทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็ก มีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญ ในปัญหาเด็กและเยาวชน

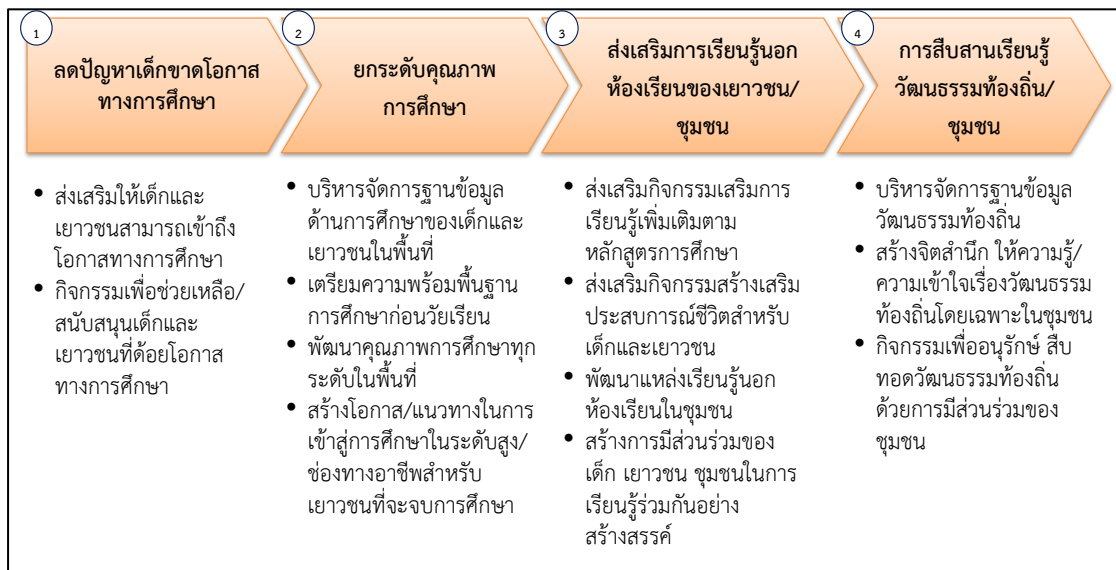
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูล ด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมี ข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนา คุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็น ปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่ การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบ อาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับ ศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษา ไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

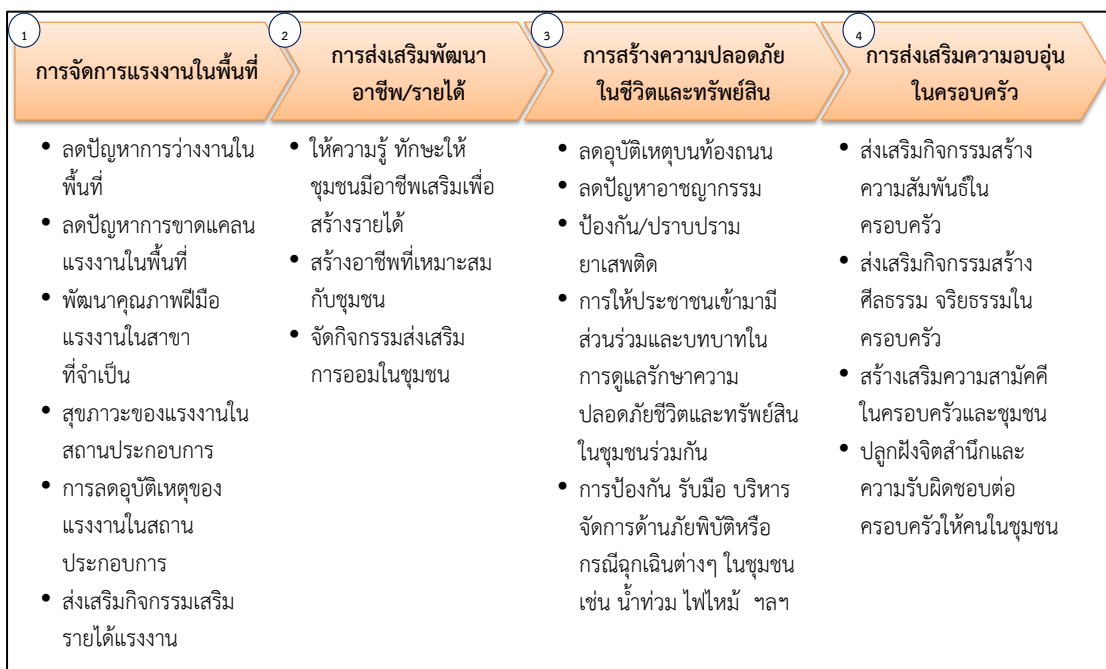
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

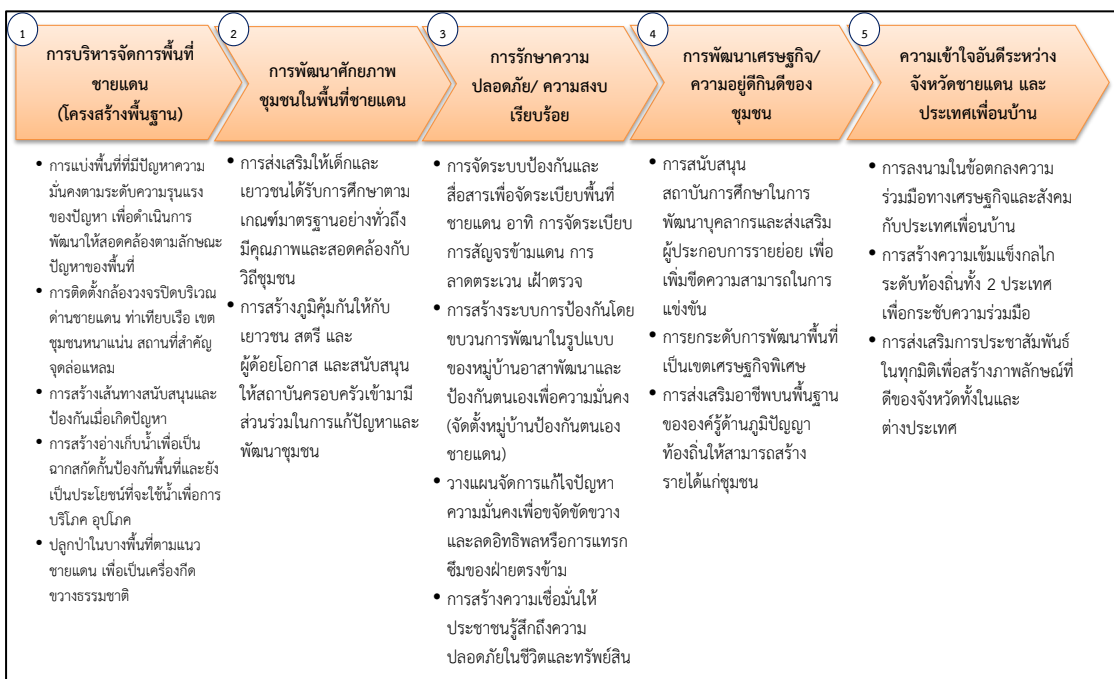
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศคือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตั้งวางใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

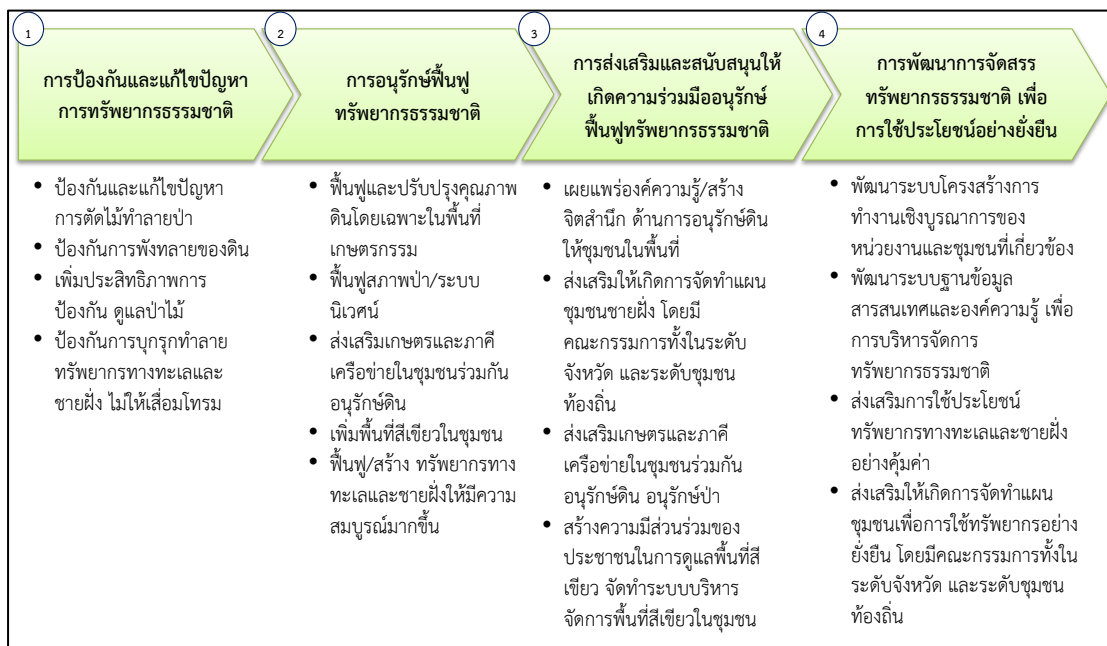
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

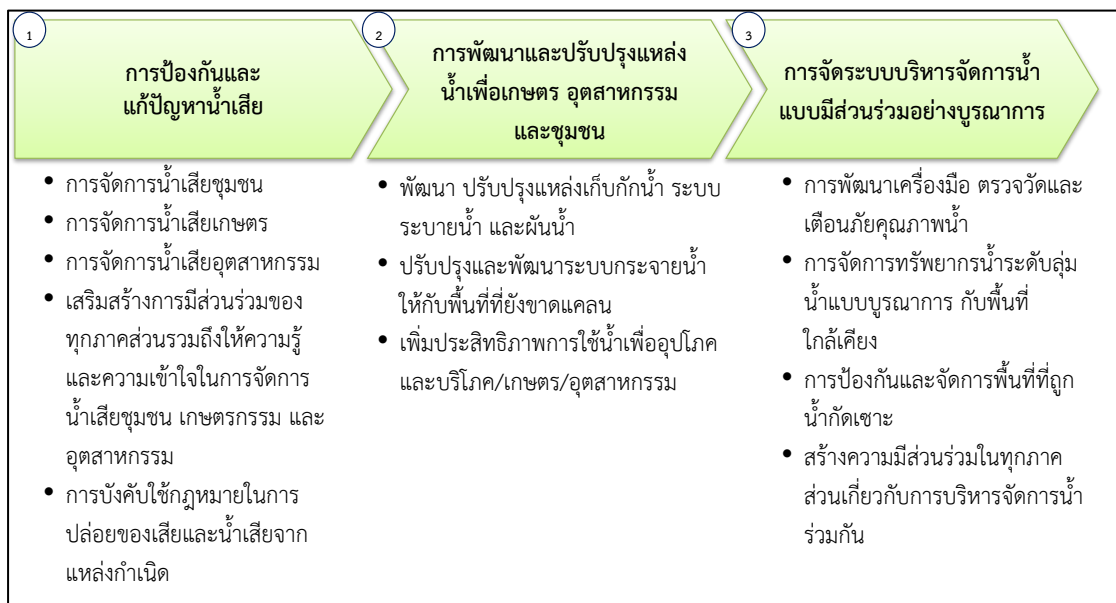
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

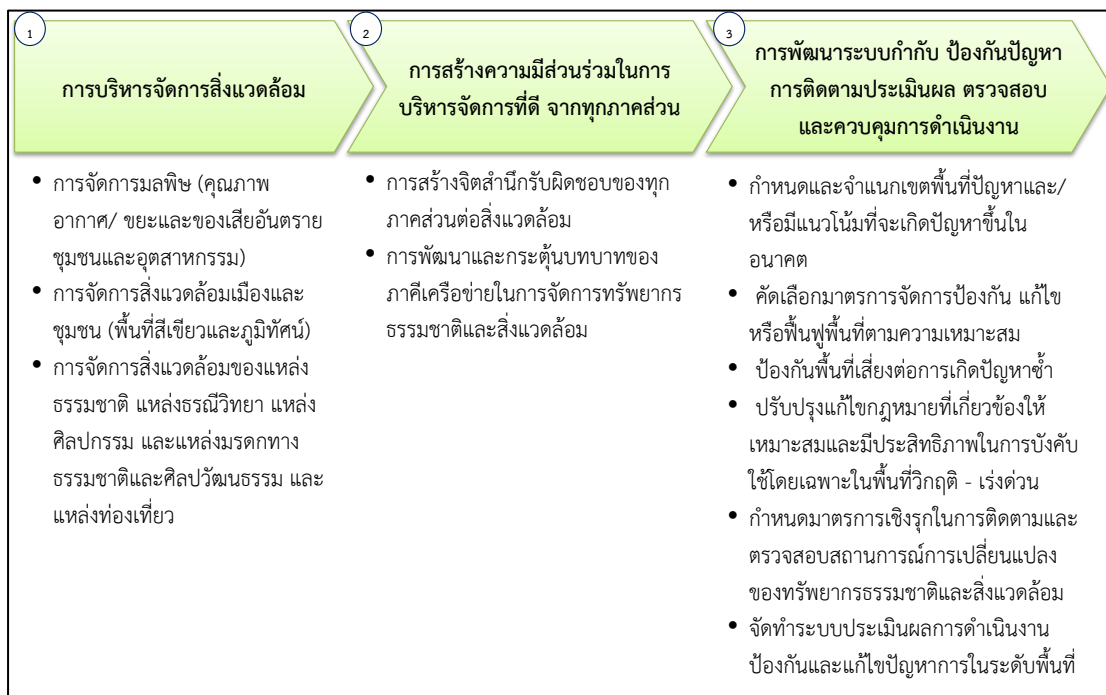
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

